

AKLA
KARAEMİL
GALİP
SANDALCI

Cumartesi gecesi kapanıştan önceki son TV Haberlerinde ilk görüntü, Sovyetler Birliğinin Afganistan'a askeri müdahalesinin ardından yapılan Kabin toplantısı. Başbakan'ın yüzü "Ağır sorumluluklar altında düşünen kişi"yi yansıtmakta. Ve, hükümetin açıklaması! "...dost... kardeş... müslüman Afganistan... geleneksel dostluk bağları vb..." sözcükleri arasından anlaşılan, iktidarın Afganistan konusunda, açık seçik, Amerika Birleşik Devletlerinin yanında yer almak zorunda kaldığı gerçeği. Derken, Enver Sedat'ın Türkçe seslendirilen görüntüsü. O da Amerika'yı desteklediğini açıklıyor. Haber spikeri okumayı sürdürüyor: "Batı ülkeleri... Çin...". Onlar da aynı kampa. "Çekoslovakya ve Doğu Almanya...". Sovyetleri destekliyorlar. Sonra, Carter'ın ilk kez "Kırmızı telefon"u kullanarak, Brejnev ile konuştuğu haberi. Daha sonra, Carter'ın "İran'ın yaptıklarına pişman olacağı"nı vurgulayan demeci.

Kendi kendimize "Hoop" dedik. "Başlıyor... Çadır Tiyatrosu başlıyor!"

Aslında işin şakaya gelir yanı yoktu. Olasılıklar, olası gelişmeler, tepkiler; olayın yorumları, iç politikaya dönük etkileri vb. kafamızın içinde karma karışık, ardarda, özgürce uçuşmaya başladı: "Ne olurdu? Nasıl olurdu? Doğrusu-yanlış? Haklısı-haksız?"

"Şimdi ABD de İran'a müdahale ederse? Edince? Bu kez Başbakanın açıklaması nice olurdu? Dost...kardeş...müslüman İran... geleneksel dostluk

Özgürce

bağları... Ancak.. Ve ardından eveleme geleme. Öyle ya, dış politikada bunca rahatlıkla nikâh taleyleyip gerdeğe girdiçe..."

Dert, salt Başbakanın ve AP Hükümetinin olsa! Oysa...

Sakal ve bıyık arasında kalanlardan -ABD'nin, Sovyetlerin, Çin'in upuzun kuyruklarına bağlı baklardan- oluşan kuyruk öylesine uzun ki.

Gerçi "Ulusalın kendi yazgılarını kendilerinin saptaması hakkı" karşısında saygıyla şapka çıkaran çıkarana.

Ne ki, iş başa düşünce... Sovyetler Afganistan'a girince? A... bak o başka.

Amerika İran'a girerse? Ama... Onun durumu değişik. Sovyetler; Baltık ülkelerine, Macaristana, Çekoslovakya'ya?

Çin; Tibe, Vietnam'a? Vietnam Kamboçya'ya? Amerika; Lübnana, Dominik'e, Şili'ye, Kore'ye, Vietnam, Kamboçya'ya?

Sovyetler Afrika'ya? Amerikalılar Orta Doğu'ya? Vb...vb...vb...

Sözün kısası; gazete manşetlerinden resim altlarına; köşe yazılarından dış politika yorumlarına; iktidarların muhalefetlere; partilerden siyasetlere; emperyalist ülkelerin tekelindeki haber ajanslarından-daha bir kaç gün önce Afgan sınırında Sovyet askeri yığınağını yadsıyan-Tass ajansına kadar, soldan sağa başı derde giren girene.

Eh, n'apalım? Bunca hırçın kediyi aynı çuvala sokuşturup... kolunuzu omuzunuza dek içine daldırmanız... ve onca kıyamet ve miyavlama arasında gerçeği aramaya kalkışmanız... tırmiksiz kurtula mazzınız.

Böyledir ol hikâye ya da "manzara-i umumiye"

FORUM

TÜRKİYE BİRLİK PARTİSİ GENEL BAŞKANI MUSTAFA TİMİSİ

DGM
SORUŞTURMASI"Her zeminde üzerimize
düşecek görevi
yerine getireceğiz"

Türkiye Birlik Partisi Genel Başkanı Mustafa Timisi tekrardan kurulmaları için Meclis gündemine getirilecek olan Devlet Güvenlik Mahkemeleri ile ilgili olarak DGM'lerin kurulmasının varolan adalet-zincirine güvenmemek olduğunu, bu mahkemelerin Anayasa'ya ve insan haklarına ters düştüğünü söyledi.

Sorularımızı yanıtlarken DGM'lerin yanısıra AP'nin "önlem paketi"ne de değinen Timisi getirilmek istenen değişikliklerin tümünün anti-demokratik bir zihniyetin ürünleri olduğunu belirtti.

Türkiye Birlik Partisi Genel Başkanı'na bu ko-

nuda, şu soruları yönelttik: Demirel hükümeti tarafından yeniden gündeme getirilmesi için çalışan Devlet Güvenlik Mahkemeleri sizce hangi amaçla hizmet etmektedir?

-Devlet Güvenlik Mahkemeleri Yasası karşısında tavırınız ne olacaktır? Bu konu da nasıl bir karşı çıkış düşünüyorsunuz?

Mustafa Timisi bu sorularımıza toplu olarak yanıtladı. Bu yasalara karşı tüm demokratların, yurtseverlerin öndeki temel görevin Anayasa'yı, temel hak ve özgürlükleri korumak olduğunu söyledi.

Ülkemiz Türkiye, emperyalizme bağımlı çarpık kapitalist düzenin ağır bunalımlarını yaşamaktadır. Hükümetlerin değişmiş olmasına karşın düzen değişmemiştir. Değişmediği içindir ki, ülkemiz ekonomik sosyal, siyasal sorunlarından da kurtulamamıştır. Bu düzen sürdüğüce de kurtulması olası değildir.

Önce şunu belirtmek gerekir ki, var olan sistem Türkiye gerçeğine uymamaktadır. Bu gerçeğin artık saklanması bir tarafı kalmamıştır. Anarşi, terör ve şiddet düzenin kendisinden doğmaktadır. Ge-

reci hakim gruplar, düzeni değiştirmeyi isteyen ilericiler yurttan hareketlere karşı ellerinden gelen her türlü şiddetli kullanma çabası içerisinde. Daha önce var olan baskı ve şiddet hareketleri, 12 Mart faşizmiyle daha da ileri boyutlara kazanmış, ülkemiz ve halkımız üzerinde oynanan oyunlar çoğalmıştır. Çoğalmaya devam etmektedir.

DGM'leri de "önlem paketi" genelindeki tüm yaratılmak istenen değişiklikler de (anti-demokratik) bir zihniyetin ürünüdür. Ülkemizin sorunu, düzenden kaynaklandığına göre, ekonomik olduğuna göre ve de sorunun ezen-ezilen sorunu olduğuna göre, polisyale tedbirlerin sertleşmesiyle önlenemeyeceği kesindir. Ancak sömürü soygun düzenini sürdürenlerin halkımıza verecekleri başka bir şeyleri kalmadığı için baskıcı yöntemleri elbette ki, uygulamak isteyeceklerdir.

Yine, sendika ve dernek örgütlenmesini kısıtlayıcı yasa tasarıları da aynı amacın birer ürünüdür. Kısaca, terörün yaratıcıları emperyalistler ve onların yurdumuzu da uzantılarıdır. Yurtsever halkımızın karşı durması "nefsi müdafadır". Terör tek taraflıdır. Yurt-

severler, devrimciler, demokratlar terörist olmazlar.

DGM'leri kurmak demek, var olan adalet zincirine güvenmemek demektir. Hiç kuşku yok ki, kurulacak mahkemeler var olan düzenin, var olan iktidarın temsilcisi durumunda olacaktır. Nasıl

hükümetin atadığı vali tarafından davranmaz ise DGM üyeleri de tarafından davranmazlar. Bu eşyanın tabiyetine terstir. Bu da kimin yargılandığını, açıkça ortaya koymaktadır. Bu anlamda Anayasa'ya da, insan haklarına da uygun değildir. Zaten 12 Mart baskılı dön-

minde bu konu Anayasa'mıza girmiştir ve bir yama gibi durmaktadır.

Tüm demokratların, yurtseverlerin, sömürü ve soygun düzenine karşı olanların önünde önemli bir görev durmaktadır. Anayasa'yı, temel hak ve özgürlükleri, koruma dö-

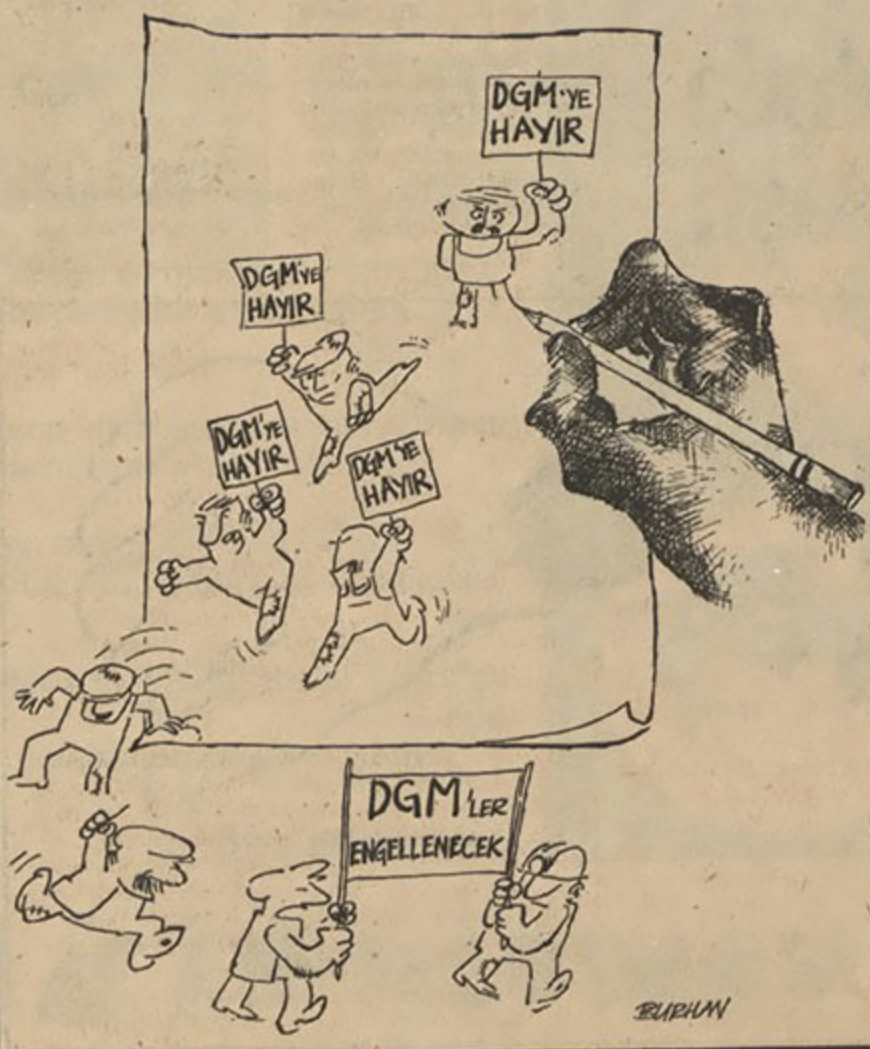
nemine girmiş bulunuyoruz. Gerici güçler açıkça tavırlarını belirlemiş görünüyor. Bunlara karşı birlikte mücadele vermenin zamanı gelmiş ve geçmektedir.

Biz Türkiye Birlik Partisi olarak, her zaman olduğu gibi, tüm gücümüzle faşizme ve emperyalizme ülkemizi sömürüp-soyan ve halkımızı gençlerimizi birbirine düşüren, gerici unsurlara karşı mücadelede kararlıyız. Her zeminde üzerimize düşecek görevi yerine getireceğiz.

Hatta, yurtsever kişi ve kuruluşlarımızı uyarımayla da bir görev sayıyoruz. Açık faşizme geçilebilir. TBMM'nde Millet Vekilliği görevi yapan ve kendilerine "Yurtseverim, halkçıyım, demokratım" diyen üyeler de bu konuda bir çağrı yapmayı görev sayıyoruz. Halk safında yer almalarını gönülden istiyoruz.

CHP'ne gelince, üzülerek söyleyelim AP'ne, Demirel'e cesaret veriyor. CHP kesin karşı olduğunu belirtir, AP ve iktidarı, tüm bu olumsuz hareketlere girmeye cesaret edemez. Muhalefette oldu mu karşı iktidarda oldu mu yanına. CHP bir zamanlar DGM'lerin kapanması için mangalda kül bırakmadı. Halkımızdan aldığı güçle kapanması yolunda girişimlerde bulundu. Ya şimdi baskıyız ki çıkmasına yardımcı olacağız benziyor. Hatta beyan da etti.

Sonuç olarak: DGM, anarşi ve terörü yok etmek için kuruluyor! "Önlem paketi" bunun için gündemde, polis yetkililerinin artırılması, fevkalade hal kanununun kapsama bunun için genişletiliyor! Oysa ki baskıcı kendileri yaratıyor. Sivri sineğin kökünü kurutmak, zaman zaman püskürtülecek zehirlerle mümkün değildir. Bataklığı yok etmek gerek. Yurtseverlerin görevi bataklığı, yok etmede birlik olmalarıdır.

MÜCADELE GÜNLÜĞÜ

3 OCAK

1976 - FAŞİSTLERİN ODTÜ
OTOBÜSLERİ BASKINI

ODTÜ öğrencilerinin tecrit ettiği faşistler, sinava giden öğrencilerin bindikleri otobüslere kentin değişik yerlerinde silahlı saldırılar düzenlediler. Tunus Caddesi'nden kalkan otobüsü Emek'te Sıhhiye'den kalkan otobüsü de Genel Kurmay Başkanlığı önünde durduran faşistler önce şöförleri arabadan uzaklaştırdılar. Daha sonra da öğrencilere ateş açtılar. Silahlı saldırı sonucu Abidin Ertuğrul ve Semih Erbek adlı devrimci öğrenciler ağır yaralanarak Hacettepe Hastanesi'ne kaldırıldılar. Ankara'da çeşitli yüksek öğrenim kurumlarında devrimci öğrenciler saldırganı protesto eden formüller ve boykotlar yaptılar. ODTÜ öğrencileri Alileleri Demeki Yönetim Kurulu hükümete güvenleri kalmadığını açıklayarak, çocuklarının can güvenliğini sağlamanın öğrenci velilerine düşüğünü belirtti ve ana babaları, sınavlar bitirinceye kadar her gün ODTÜ otobüs duraklarının hareket yerinde toplanmaya ve çocuklarının can güvenliğini korumaya çağırıldı.

Aynı günlerde Cumhuriyet Gazetesi'nin Altan Öymen, "Burası ülkemizin başkenti midir? yoksa dağ başı mıdır?" diye yazıyordu.

"Bu kaçınıcı?" diye soruyordu İhan Selçuk ve devam ediyordu. "Başkent'in göbeğinde ODTÜ öğrencileri silahlı saldırılar düzenlediler. O sırada komandolar geliyor, ellerinde tabancalar, ve silahlarını kızı erkekli öğrencilerin üstüne boşaltıyorlar. Sonra kollarını sallayarak götürüyorlar. Devletin emniyet güçleri her zamanki gibi seyreidir. Devletin TRT'si için olay üç beş civillecek bir haberdır. Çocukları has-

taneye kaldırıyorlar. Belki ölebilirler. Kaçınıcı cinayet bu? Çocukların suçu ne? Sabahleyin öğrenci otobüsüne binip sinava gitmek!"

Uğur Mumcu ise bu olay üzerine yazdığı makalesinde "Bu günkü silahlı saldırıların amacını anlayabilmek için kontr-gerrilla gerçeğini ortaya çıkarmak gereklidir" diyordu. "Sığın saldırgan güçleri kontr-gerrilla örgütünü sivil uzantıdır. Hangi uygar devlette bir örgüt sokak ortasında takır takır adam vurur da, hakkında bir kovuşturma açılmaz. Devletin bir kışkırtıcı, solu ezme, boğmak için örgütlenmiş ve silahlı eşkiyayı sokak ortalarına salıvermiş. Aynı çevrelerin sıkı yönetim istemeleri de bu yizdendir" diyordu.

1977 - KORTIK KÖYÜ HALKININ
MÜCADELESİ

Toprakları ellerinden alındığı direnişe geçen Diyarbakır'ın Silvan ilçesine bağlı Kortik köyü halkı, ağaların kiraladığı kişilerin saldırısına uğradı. Beş kişi yaralandı. Köylüler saldırıya rağmen direnişlerini sürdürüyorlar.

1977 - ÇİN KUR DİRENİŞİ

Üç aydır ücretlerini almayan Çin Kur Fabrikası'nda çalışan 700 işçi direnişe geçti. 1975 yılında toplu sözleşmeden doğan sosyal haklarını almayan işçiler daha önce uyarı niteliğinde yemek boykotuna gitmişlerdi. 15 gün süren bu boykottan sonra işveren işçilerin ücret artışı karşılığında toplu sözleşmeden doğan diğer hakları vereceğini bildirmişti ancak vermemişti. Bunun üzerine işçiler haklarını alabilmek amacıyla işi durdurarak direnişe geçtiler.

OKURLARINDAN
MEKTUPLARHalkın Gazetesi
Demokrat

Birlik olma yolu

Bu köşeden tüm emekçi, ilericiler, demokrat ve devrimciler hatta bu şerefli davada sorumluluk taşıyan tüm yetkililere seslenmek istiyorum. Ama bunu yapmadan önce; bana bu köşeyi isgal etmek olanamış veren "DEMOKRAT" gazetesi ilgililerine teşekkür ediyorum; ve ufak tefek hatalarının bağışlanacağını umuyorum.

Dile getireceğim sorun, aslında bilmeyen yurtsever devrimcilerin ve çoğunluğumuzun da üzerinde durduğu ve Türkiye'nin aydınlık geleceğine dönük kavgaının sorunudur.

Dişta bağımlı çarpık kapitalizmin getirdiği ekonomik sorunlar gittikçe ağırlaşmakta ve burjuvaziye politik bunalıma sürüklenmektedir. Bununla kalmayıp, artık eskisi gibi kendini yönetmiyor ve yönetmekte güçlük çekmektedir. Bunun neticesi olarak karışmış "Faşizmi" (örtülü yada açık) görmekteyiz. Yurdun dört bir yanında azgın bir saldırıya geçmiş olduğu hepimiz tarafından bilinen bir gerçektir... Bu durumu tekrar tekrar ve tek tek açıklamaya gerek görmüyorum.

Sosyalist hareketin günümüz Türkiye'sindeki en acil görevi programıyla halk kitlelerinin gözünde somut bir alternatif olarak ortaya çıkan mücadelesiyse gerçek proletarya partisini bir an önce oluşturmaktır. Kuşkusuz, parti, sadece içinde bulunduğumuz durumda değil her tarihi dönemde proletaryanın burjuvaziye karşı siyasi iktidarı uğruna mücadelesinde sahip olması gereken en temel silahtır. Bu

yazının konusu olmayan pek çok tarihi ve siyasi nedenler yüzünden, Türkiye proletaryası her hangi bir ükyleye kıyaslanmayacak derecede biricik alımlı olan kendi öz örgütüne sahip olmakla bir hayli gecikmiştir. Artık sadece telafi etmek için değil, aynı zamanda olgunlaşan sosyal ve siyasal koşullar bu görevin yerine getirmesini adeta dayattığı için gündemin beklemeye tahammülü kalmamıştır. Çünkü, devrimci sürecin bundan sonra ilerleye doğru gelişimi, proletaryanın demokratik iktidara doğru yol alması, subjektif faktörün öncünün olarak kitleleri stratejik hedefe doğru yönlendirmesine bağlıdır. Aksi halde tek başına kitlelerin hoşnutsuzluğu ve kendiliğinden politik hareketliliği iktidara yönelmek bir yana, burjuvazinin karşı devrimci girişimlerini bile etkisizleştiremez. Çünkü, kitlelerin hoşnutsuzluğu ancak bir kanla ve etrafında kümelenecek bir alternatif aramaktadır. Ya birlik ve beraberlikten (siyasal ve kitlese) doğan proletarya partisi yerine getirecektir. yada hoşnutsuz halk kitleleri başka alternatiflere kayacaklardır. Neden birtek vücut, birtek yürek olmuyoruz? Neden başımız üzerinde örülen ve örülme devam edilen çorapı yırtıp sökmüyoruz.

Tüm devrimciler olarak, zaman yitirmeden aklımızı başımıza toplayıp üzerimizdeki yolsuzluğu atmalı ve halka karşı sorumluluğumuzun gereğini yerine getirmeliyiz.

Refik K. Fındıklıran. -ADANA

Mersin'in Siteler
Mahallesinde polis
baskıları boşunadır

Gözümüz, kulağımız, sesimiz DEMOKRAT.

Size en içten selamlarımızı yolluyor ve çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Mersin'in Siteler Mahallesi'nde oturan gecekondular halkı adına yazıyoruz. Mahallemiz Mersin'in en büyük ve emekçilerin yoğun olduğu bir yerleşim alanı.

Bölgemizde halk ile devrimciler kaynaşmış durumda. Halk bir çok sorununu devrimcilere getirerek onlarla ortak çözüm arıyor.

Son günlerde artan birçok faşist olaylara ek olarak, polis yeni oyunlar tezgahlıyor. Her gün bir şeyler bahane eden polis halktan kişileri vol-

dan, evden işyerinden alarak karakola götürüyor, günlerce bekletiyor, işkence ediyor ve mahkemeye çıkarılmadan bırakıyor.

En son olarak sektiz nüfuslu eli beş yaşında bir emekçi yalan yanlış ifadelerle bane edilecek, karakola götürüldü, günlerce bekletildi, işkence edildi ve mahkemeye çıkarılmadan bırakıldı.

Polisin bu tutumunun, kendi davasına sahip çıkan halkı yalduzmaya yönelik olduğunun bilincindedir.

Bu tür oyunlar, haklı mücadelemizi engellemeyecektir.

Mersin Siteler Mahallesi
Gecekondular halkı

EKONOMİ DÜNYASI

Türkiye'nin altın stokları yabancı bankalarda saklı

ANKARA (ANKA)

Merkez Bankası'nın piyasa değeri 1,8 milyar dolara ulaşan altın stoklarının yüzde 90'ı yabancı bankalarda tutuluyor. Merkez Bankası'nın 112 ton uluslararası ölçülerde, yaklaşık 3 ton ise bu ölçülere uymayan, toplam 116 bin ton altın stoku var. Resmi fiyatıyla 158 milyon dolar değerinde olan altın stokunun, serbest piyasadaki değeri 2 milyar dolara yaklaşıyor.

Söz konusu altınların 78 tonu Federal Reserve Bank of New York'ta saklanırken, 6 tonu Union de Banque Suisse'de, 5,5 tonu ise Soite de Banque Suisse'de tutuluyor. Altın'ın küçük bir bölümünün saklandığı İsviçre bankalarının, Wells Fargo Bank'ı olan borcu ve Sovyetler Birliğinden alınan ham petrolün ödenmesinde kolaylık gösterdiği bildirilirken, stokların yüzde 70'inin saklandığı Federal Reserve Bank of New York'un hiç bir olanak tanımadığı bildiriliyor.

Çeşitli avans kredi olanaklarının sağlanması konusunda dünyanın en uygun yönetmeliklerinin olduğu Amerika Birleşik Devletlerinde bulunan adı geçen bankanın, Türkiye'ye bu konuda hiç kolaylık göstermediği belirtiliyor.

Son altı yılda toptan eşya fiyatları yüzde 277 arttı

İZMİR (AA)

Türkiye'de 1972-1978 döneminde toptan eşya fiyatlarının yüzde 277 oranında arttığı açıklandı. Bu miktar, 1979 yılı yükselme payının eklenmesi halinde, artış oranının yüzde 300'ü aşabileceği bildirilmektedir.

Ege Bölgesi Sanayi Odası Başkanı Yılmaz Adıgüzel, dün "Ege Bölgesi imalat sanayinin Türkiye genelindeki yeri" konulu bir açıklamayı yaptı. Adıgüzel açıkladı.

Trabzon'da fındık kabuğunun çuvalı 150 lira oldu

TRABZON (AA)

Karakişın aniden bastırması üzerine Trabzon'da fındık kabuğunun çuvalı 150 liradan satılmaya başlandı.

Edinilen bilgilere göre, odun ve kömür yokluğu nedeniyle Trabzon'un büyük bir bölümünün yakacak maddesi olarak kullanılan fındık kabuğunun da bulunmaması Trabzonluların zor durumda bıraktı.

İlgili, fındık kabuğu yokluğuna Trabzon fındık fabrikasının fındık kırmayışının neden olduğunu ve bu durum karşısında halkın Giresun'dan getirilen fındık kabuğunun çuvalını 150 liradan aldığını açıklamaktadırlar.

İstanbul'da 785 OLEYİS işçisi 1980 yılına grev ve lokavtla girdi

HABER MERKEZİ

DİSK-OLEYİS Marmara Bölge Şubesi'nden yapılan açıklamada 1980 yılına girerken, yalnız İstanbul'da 785 Oleyis işçisinin grev ve lokavtla olduğu bildirildi.

Ağır bir sömürü çarkının döndüğü lüks otellerde lokantalarda çalışan emekçilerin sefalet ücretleri ile çalıştırıldığı ifade edilen açıklamada halen İstanbul'da 7 ayrı işyerinde, 6 ayı aşkın bir süredir mücadelenin sürdüğü bildirildi.

Oleyis Marmara Bölge Şubesi'nin açıklamasında şöyle denildi:

"Bir porsiyon çorbanın üç haneli rakamlarla ifade edildiği bir yemekte, binlerce ölümlü lüks otel ve lokantalarda emekçileri sefalet ücretleriyle çalıştırmayı kendilerine ilke edinen yerli, yabancı tekeller karşı işkolumuz emekçilerinin örgütlü savaşımı kararlı biçimde sürüyor. Çöküşte emperyalist tekel Inter-Continental'de 480 işçi 22 Haziran 1979'dan Pera Palas'ta 126 işçi 28 Haziran 1979'dan beri greve hak-

larını alma savaşındadır.

Sendika yetkilileri ayrıca kanunsuz lokavta karşı direnen diğer işyerlerinin de Canlı Balık Ürcan Gazinosu, Urcan Balık Lokantası, Kosova Et Lokantası, Pandrosa Cafe-Bar Restaurant ve Huzur Restaurant olduğunu buralarda da toplam 178 işçinin direndiğini bildirdiler.

Gemerek Tuğ-San fabrikasında üretim tamamen durdu

SİVAS (ANKA)

Gemerek ve çevresinin en büyük sanayi kuruluşu olan Tuğ-San Tuğla Fabrikasında üretim durdu. Bir ay önce fuel-oil yokluğundan üretime ara vermek zorunda kalan fabrikada hala üretime geçilemedi.

Fabrika yetkilileri duruma ilişkin olarak verdikleri bilgede, bir ay önce fuel-oil yokluğundan üretimin durduğunu

TİSK'e göre işçilerin gerçek ücretleri yüzde 3,4 oranında artarken, aynı veriler yüzde 2,8 oranında bir düşüşü yansıtıyor...

İŞVERENLER KENDİLERİNİ YALANLIYOR

SERMAYEDARLAR HESAPLARINDA İŞÇİNİN KENDİLERİNE VERGİSİYLE SİGORTASIYLA KAÇA MAL OLDUĞUNA BAKIYORLAR. OYSA İŞÇİLERİ İLGİLENDİREN ELLERİNE NET OLARAK GEÇEDİR.

İŞVEREN SENDİKALARI İŞÇİNİN ELİNE GEÇEN ORTALAMA GÜNLÜK ÜCRETİN 1977'DE 248 TL: 1978'DE 373 TL OLDUĞUNU İLERİ SÜRERKEN İŞÇİNİN ELİNE 1977'DE 180, 1978'DE 245 TL GEÇTİ.

EKONOMİ SERVİSİ

Geçtiğimiz günlerde Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK), "1978 İşgücü Maliyeti ve Çalışma İstatistikleri" adlı bir broşür yayınladı. Broşür 8 işveren sendikasına üye 386 işletmede, 119.234 çalışana kapsayan bir anketin sonuçlarına yer veriyor. Anket sonuçları 1978 yılında işçilerin gerçek ücretlerinin % 3,4 oranında arttığını gösteriyor. SSK verilerine göre ise, gerçek ücretler 1978 yılında % 2,3 oranında düştü.

Bilindiği gibi sermaye çevreleri her fırsatta işçi ücretlerinin yüksekliğinden yakınır, fiyat artışlarının nedeninin işçi ücretlerindeki artışlar olduğunu öne sürerler. Bu artışın durdurulması için önlemler alınmasını, hükümetlerden talep ederler. Fiyat artışları hesaba katılarak işçilerin gerçek

ücretlerinin düştüğü gösterildiğinde, düşmediğini kanıtlamak için bir dizi hesaba başvurulur.

TİSK'in broşüründe, gerçek ücretlerin arttığına ilişkin hesap şöyle yapılıyor: 1977 yılında ortalama olarak bir işçinin saat başına, çıplak ücreti 19.01 TL, ikramiye, prim vb. ödemeler 8.98 TL, sosyal yardımlar 9.67 TL olarak alınıyor. Bu sayıları işverenin işçi için yaptığı varsayılan harcamaların tutarı olarak saat başına 0.59 TL ekleniyor. Sonuçta bir işçinin işverene saat başına maliyeti 38.25 TL olarak bulunuyor. Hesaplama 1978 için yapıldığında, bu 57.48 TL'na yükseliyor.

Bu tutardan daha sonra, işçinin eline geçen bir doların geçmeyen SSK kesintisi, kıdem ve ihbar tazminatı, sağlık kredisi vb. sosyal hizmet giderle-

ri düşülüyor. Dolayısıyla, işçinin eline geçen bir günlük (aynı ve nakdi) kazanç 1977 için 248.44, 1978 için ise 373.40 olarak hesaplanıyor.

Sonuç olarak broşürdeki sayılar, ücretlerin 1977'den 1978'e kadar olan dönemde % 50,3 oranında arttığını gösterirken, aynı dönemdeki % 45,3'lük fiyat artışları göz önünde bulundurulduğunda, gerçek ücretler bu dönem içinde % 3,4 oranında bir artış gösteriyor.

Ancak işverenler hesaplamalarını yaparken, işçinin kendilerine kaçma olduğu bakiyorlar. Oysa, işçinin eline net olarak ne geçtiğine bakarsak, TİSK'in sıvı kendi sayılarıyla bile çürütülebilir. Yine TİSK verilerine göre, işçiyi 1977'de saat başına ortalama 19.01 TL brüt olarak verilen ücret, evli 2 çocuklu bir işçi için, SSK pri-

TÜRK-İŞ GENEL SEKRETERİ

Şide, "Toplumsal anlaşma kadük olmuştur" dedi

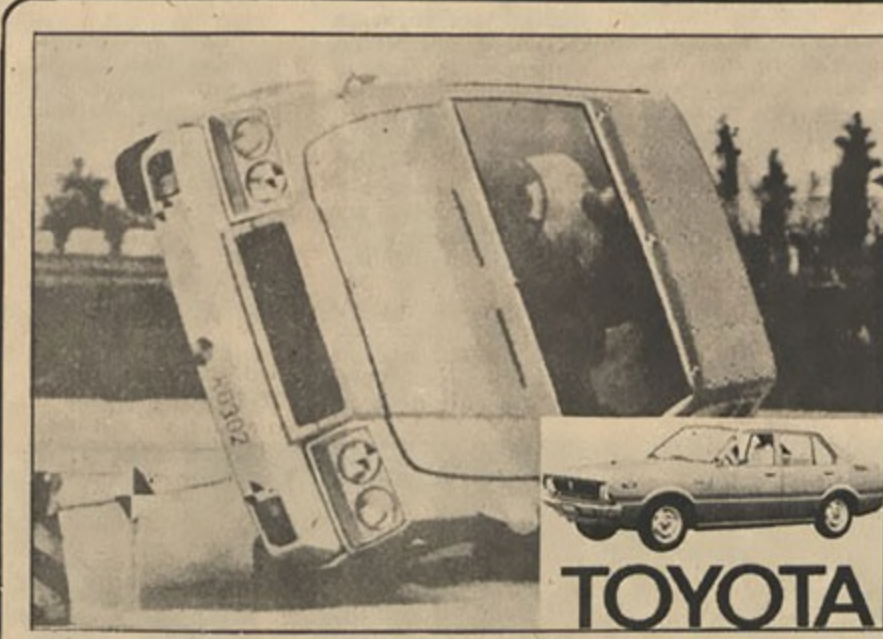
ANKARA (ANKA) Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu Genel Sekreteri Sadık Şide, "Geçen yıl boyunca varılan toplumsal anlaşma kadük olmuştur" dedi.

Türk-İş Genel Sekreteri Sadık Şide yaptığı açıklamada, 1980 yılında müzakereleri yapılacak ve imzalanacak olan toplu iş sözleşmelerinde toplumsal anlaşma hükümlerinin artık Türk-İş'i bağlamadığını belirterek, "Toplumsal anlaşmanın yokluğu bir eksiklik olmayacaktır" dedi.

Şide açıklamasında şöyle dedi: "Bilindiği gibi yönetim kurulumuzun bir süre önce Rize'de yaptığı toplantısında geçmiş hükümet ile imzalanmış olan toplumsal anlaşmanın uygulanmasında bazı aksaklıklar olduğu belirtilerek, yeniden düzenlenmesi konusu eski hükümete bildirilmişti. Ancak geçen süre zarfında somut bir gelişme ol-

Türk-İş yönetimi için muhalefeti uygulamaya çalışıyor.

BATILI SANAYİ ÜRÜNLERİ ARASINDAKİ PAZAR KAVGALARI SERTLEŞİYOR.

ANKARA (HİKMET BİLA) Sanayileşmiş batılı ülkeler arasındaki rekabet büyük boyutlara ulaştı. Hammaddesi kısıtlı ve daralan pazar alanları, Batı Avrupa Birleşik Amerika ve Japonya arasındaki çıkarışmalarını yeni boyutlar kazandırıyor. Ekonomik gözlemler özellikle 1970'lerin başlarından itibaren Japonya'nın etkinliğinin artmasında dikkati çekerek bu ülke ile Amerika arasında "Kıyasıya bir ekonomik savaşın hüküm sürdüğünü" ifade ediyorlar.

Açıklanan son rakamlara göre, Japon Otomotiv Sanayii, İngiltere, Fransa Birleşik Amerika gibi ülkelerde piyasaların yüzde 10'undan fazlasını ele geçirmeye başladı. Bunun üzerine söz konusu ülkelerde, ithalat için yeni limitler belirleme çalışmalarına başlandı haber veriliyor.

Buna karşılık japon yetkilileri kendi ürünlerine talebin hızla arttığını ve 1980 yılı için kapasite ve üretimi arttırmayı planladıklarını açıkladılar. Japon sanayicileri, 1979 yılında 8 milyon bi-

Kars'ta baskılar giderek artıyor

KARS (Oktay TAN)

Kahramanmaraş katliamı protesto gösterilerinin yapıldığı 24 Aralık 1979'dan bu yana Kars'ta polis ve jandarma baskısının arttığı bildirildi. Faşist katliamı protesto gösterilerinden sonra bazı temel gıda maddeleri de karaborsaya düştü. Yakacak olarak fuel-oil ve gazın bulunmadığı Kars'ta kömür karabör-

sada 6 ila 8 bin liradan satılıyor.

Polis protesto gösterilerine katılan ve bazı olayların falleri olduğu kişileri bulmak gerekçesiyle mahallelere baskın düzenleyerek arama yaptı. Güvenlik kuvvetleri Çöl ve İstasyon Mahallelerinde yaptıkları aramalar sonunda çok sayıda kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar arasında küçük

yaşta çocukların da bulunduğu bildirildi.

Güvenlik kuvvetlerinin CHP'li Belediye Encümeni Üyesi Ahmet Torman'ın evini basarak oğlunu gözaltına almak istemesine mahalle halkı engel oldu. Polis tarafından gözaltına alınanlara küfür edildiği ve polislin arama yaptığı evlerde tahribata yol açtığı öğrenildi. Gözaltına alındıktan sonra polisçe dövülen bazı kişiler 15 günlük "göreve gidemez" raporu aldılar ve bu raporları savcılığa ilettiler.

Japon otomotiv sanayii, Batı piyasasını ele geçiriyor

ALAÇAM'DA FAŞİST TERÖR ESTİRİLMİYE ÇALIŞILIYOR

Alaçam-SAMSUN (Haydar ANAKÖK) Alaçam ilçesinde geçtiğimiz günlerde meydana gelen olaylar nedeniyle Samsun'dan getirilen toplum polislerinin sokaktaki sıradan yurttaşlara ve özellikle devrimcilerle rastgele saldırıldığı bildirildi. 5 devrimci tutuklandı. Faşistlerin kentte terör yaratmaya çalıştığı bildirildi.

Öte yandan silahlı saldırı sonucu öldürüldüğü bildirilen Dursun Ali Kurt'un ağır yaralı olduğu öğrenildi.

RİZE'NİN PAZAR İLÇESİ HALK EVİ KAPATILDI.

PAZAR (RİZE) (Metin POSTA)

Rize'nin Pazar İlçesi Halkevi'nin kaymakamlıkca süresiz kapatıldığı bildirildi.

Kapatma kararı üzerine bir açıklama yapan Pazar Halkevi Başkanı "Sorumuz, Halkevi'nin kapatıldığı. Demir mi stok ettik? Şeker mi? Karaborsa mı yaptık? Bunları yapanların bile dikkanları açtık. Bir kapatılsakta bozuk düzene karşı mücadelemizi sürdüreceğiz" dedi.

"22 yıllık sömürüye son!.."

Hayat yayınlarında grev 547. gününde

HABER MERKEZİ

Türk-İş'e bağlı Türkiye Gazeteciler Sendikası'nın Hayat Yayınları-Doğan Kardeş Neşriyat Anonim Şirketi'nde sürdüğü grev tam 547. gününde. Şu anda grevi 138 işçi sürdürüyor. 30 kadar işçi işyerinden çıkışı aldığı, iki işçinin de öldüğü bildirildi.

Sendika işyerinde toplu sözleşme görüşmelerine Şevket Rado, Mehmet Rado, Muzaffer Balcı, Kemal Erhan'dan oluşan eski işveren grubuyla başladı. Ancak işverenlerin kendi çelişkileri yüzünden sözleşmelerin uzaması sonucu işyerinde greve girdi. Bu aşamada Radyo Grubu işyerini Baballı'de geç ücret ödemekle tazminatları, bökük-pörçük ve hiç ödememekle ünlü olduğu bildirilen Uzan grubuna sattı. Kemal Uzan, Yavuz Uzan ve Bahattin Uzan'dan oluşan bu gruba grev halindeki işyerini aldıkları takdirde hangi şartları yerine getirmeleri gerektiği sendikaca açıklandı. Buna rağmen işyeri satın alan gruptan Yavuz Uzan'la daha sonra yapılan görüşmede, bu şahsın hiç bir şeyi kabul etmediği ortaya çıktı. Daha sonra Türk-İş Birinci Bölge Temsilcisi Kemal Topkar'ın da devreye girilmesiyle Kemal Uzan'ın yetki belgesini taşıyan kardeşi Yavuz Uzan ve Hukuk Danışmanı ile görüşüldü ve toplu sözleşme niteliğinde anlaşma yapıldı. Ancak Kemal Uzan şimdi bunu da kabul etmemektedir. Böylesine sahipsiz bir işyerinde grevi bu kadar uzun zaman sürdüren işçiler kararlılıklarından hiç bir şey yitirmemişler.

İşçiler iki arkadaşlarının bu grev yüzünden öldüğünü anlatıyorlar. Lütfi Moray adlı fotoğrafçı, bu grev yüzünden kendini öldürmüş, başka bir işçi de ailesini geçindiremediği için o kadar sıkılmış ki kanser olmuş ve ölmüş. Böyle diyor işçiler. Ama yine de grevlerini sürdürmeye kararlılar. Ne kadar uzansa uzansa, tek kişi kalsak bile mücadelemizi sonuna kadar sürdüreceğiz" diyorlar.

GÖSTERGE

Buğday ve ekmek faciası

Arslan Başer KAFAOĞLU

Ölkemizde üzerinde çok tartışma yapılan bir konu da tarımsal ürünler ve bunlara devletin verdiği fiyatlardır. Bilindiği gibi 1933'ten beri Amerika'dan başlayan bir uygulama bütün kapitalist ülkelere yayılmıştır. Tarımsal üreticiler alışverişte diğer kesimlere göre daha elverişsiz durumda olduklarından, bu kesimdeki üreticileri devlet taban fiyat verecek korumaktadır. Örneğin Birleşik Amerika'da Tarım Bakanlığına bağlı bir kuruluş AAA (Agricultural Adjustment Act) yasasına uygun biçimde tarımsal ürünleri destekler. Ancak Amerika'da destekleme hep dünya dışı ticaret fiyatlarının üstünde olur. Örneğin buğdayın tonu 180 dolar ise, Amerikan kamu kuruluşu satınalmayı 200-220 dolar üstünden yapar. Uygulamalar Eisenhower'ın Tarım Bakanı Ezra Taft Benson'un yürüttüğü biçimde Amerikan kamuoyunda tepkiler uyandırırca bu uygulama bir ölçüde hafifletildi. Ama yine de Amerikan kamu kuruluşlarının özellikle tahıl (mısır ve buğday) destekleme alım fiyatları dünya dışı ticaret fiyatlarının üstündedir.

Bizde tarım ürünleri denince akla önce buğday ve tahıl gelir. Ama ülkemizde tahıl (ve bu arada buğday) fiyat politikası daima üreticinin zararına olarak çalışmıştır. İlk buğday alımları Toprak Mahsulleri Ofisi kurulmadan önce Ziraat Bankasıca yapıldı. Sonra Toprak Mahsulleri Ofisi kuruldu. Ancak ofisin ilk yıllarında (savaş içinde) kendisine verilen görev büyük kentler halkına ucuz ekmek ve yeterli ekme yetiştirmek oldu. Bu maksatla ayrıca bir "Toprak Mahsulleri Vergisi" çıkartılmıştı. Bu vergi yasanına göre, üretilen her yüz kilo tahılın (bu arada buğdayın) 12 kilosu ofisi fiyatına ve 8 kilosu da bedava olarak köylülerden alınırdı. Köylü her yüz kiloda 12 kilo buğdayı o zamanki ofis fiyatı olan 20 kuruştan (dışardaki fiyat 100 kuruştan) kalan 12 kiloyu da bedava olarak ofis alım merkezlerine kendi olanaklarıyla götürüp teslim etmek zorunda bırakılmıştı.

Buğdayın kaderi hep bu oldu ülkede. 1946'da buğday alım fiyatı 20 kuruştan. Buna karşılık buğdin resmi fiyat 4,5-5 liradır. Artış 20 katıdır. Oysa fiyatlar genel düzeyi artışı 130 kat ve bazı besinlerin artışı (örneğin etin) 600 kat, hele ilaç ve kimya ürünlerinde artış 1000 katı bulmaktadı. Bu sayılar buğday üreticisinin durumunu anlatmaya yeter. Kuşkusuz ülkemizde makineci tarım ve gübre girdilerinin artışı, tarımsal mücadelenin yoğunlaşması ile buğday verimi artmıştır. Bu nedenle göreceli gerileme yukarıdaki sayısal birimlerin karşılıklı durumundan azdır. Ama yine de vardır ve önemlidir.

Bu fiyat politikası Türkiye'nin ülke olarak zararına bir gelişme meydana getirmiştir. Hele bu yılki politika ile ve tükettiğinden çok fazla buğday ürettiği halde, büyük kentlerin ekmek bulması açısından gelecek pek aydınlık görünmüyor. Ecevit hükümetinin saptadığı ofis alım fiyatının dünya ticaret düzeyinde belirlenen fiyatların çok altında kalması nedeniyle ofis geçen yılların çok altında, bir düzeyde alımda bulunabilmiş ve köylünün buğdayını aracıya tüccara kaptırmıştır. Dünya buğday fiyatlarının gittide zaten bir hızla yükselişi sonucu Türkiye'den zaten küçük boyutlarla ve yasa dışı biçimde yapılan dışarıya buğday satımının daha büyük boyutlara çıkmasından daha doğal birşey olamaz. Bunun, yani kaçakçılığın önlenmesi dururken, bu yolda kolluk önlemleri almak, bu eylemlere hız vermek varken hükümet "köpekleri serbest bırakıp taşları bağlama" politikası sonucu demokratik kuruluşları bastırmaktan böyle derlere care aaramamakta.

Biliyoruz cezasını, bu imhaların ceremesini yine halk ödeyecek. Kaçakçılara ve stokçulara dışardakinden daha çekici bir pazar sağlamak için hükümet ekmeğe ölçsüz zamları onaylayacaktır. Böylece üretici hakkını alamadığı halde emekçi halkın başlıca besini de pahalılaşacaktır.

Bir opera vardır. Adı: "Bütün kadımlar böyle yaparlar." Değiştirerek şöyle belirleyelim: "Bütün kapitalist iktidarlar böyle yaparlar."

GÜNÜN GÖZLEMİ

Güllük Gülistanlık

Turhan TEMUÇİN

Şu 1980 in ilk günlerinde Türkiye güllük-gülistanlık! Nereye baksanız, neyi görseniz içiniz açılıyor!

— Verin bana Türkiye'yi beş ayda düzeltiveririm, diyenler gerçekten haklı çıktı. İki aya kalmadan Türkiye dümdüz oldu evvel Allah!

Geçen yılın bu günlerinde Türkiye'de benzin kuyrukları, gaz kuyrukları, mazot kuyrukları vardı. Ama hiç bir araba yakıtı kalmamıştı. Şimdilerde konutlardan, arabalardan vazgeçtik hastaneler çalışmıyor, fabrikalar, işyerleri kapanıyor, terminaler yakıt bekleyen otobüslerle dolup duruyor.

Ördek avında gülmeye girmiş avcı gibi çorap çorap üstüne, kazak kazak üstüne takıştırmak evde öyle oturabiliyoruz.

Geçen yılın bu aylarında anarşi durmamıştı. Can almakta devam ediyordu. Ama genel kanı oydu ki, yapan belasını da buluyordu. Sağ sol gözetmeksiz, kim can alırsa onunda canına okunmak için elden gelen yapıyordu. Katiller tek tek yakalanıyor, katillerin, eşkiyanın ardındaki güçlere el uzatılıyor.

İki aydır kimler hayın tuzaklara düşürülerek öldürülmüştü? Koca Tütengil Hoca, koca Doğanay Hoca tüy gibi uçup gittiler. Katillerinin tutulmasından tünden vazgeçtik, hiç değilseniz cenazelerinde amin diye bilmek için avuçlarını açanlar, yakınları, arkadaşları, dostları tutuklanmasalar.

Geçen yıl okullar, okulu okullu! Eşkiya okullara el uzatamıyor, okulların önünden bile geçemiyordu. Bunu yadsıyacak, buna hayır diyecek gören bir göz, duyan bir kulak var mı?

Okullar tek tek düşüyor. Tek tek okullar işgal ediliyor. Eşkiyalar okulların önünden handiye bando mızıkla ile kelle alacaklar.

Hüseyin Karakaş namı delikanlı geçen yılın son haftasında öldürüldü. Hacettepe Tıp Fakültesinde eylem yapıyor, diye alıp götürülen Hüseyin'in akmaya cenzası getirilip soğuk morg taşları üzerine bırakıldı.

Bir garip öldü diyeler

Üç gün sonra duylar

desek yeri midir? Arkadaşları, ailesi üç gün sonra öldüğünü duydular ve o garip namına defin ruhsatı düzenleyenler şöyle yazdılar o son yolculuk namesine: Beyindeki kanamanın üç gün önce meydana gelmiş olduğunu ve bunun bir damar hastalığından olabileceğini belirtir, definine mani bir hali olmadığını beyan ederiz.

Vay anasını be! Üç gün önce civan gibi çocuk beyin kanaması geçiriyor ve o halde de kalkıp eylem katılıyor, sonra polis onu alıp götürüyor ve ecel bu ya düşüp karakolda ölüyorlar. Böyle diyor Prof. Dr. İbrahim Tunali, Uzman Doktor Cahit Zentürk ve Uzman Doktor Üzer Kendi. Biz de doktoruz diye geçiniyoruz hal Doktor olsaydık zaten yazarmydık sanki?

Bu işler oluyordu bu işler, geçen yılın bu aylarında.

Şimdi ülke güllük — Gülistanlık.

Sevgili Apti İpekçi'nin katili, Apti İpekçi'nin sevgili katili içinde fazla kalıp sıklıkla diye onu Noel yortusuna gönderdik, dört kilitli kapıyı raprap geçerek ve selamletleyerek.

Ama 13-14 yaşlarında çocuklarımız ya bir slogan attı, ya da toplumsal bir olay için den çıkamadıkları için emniyet müdürlüğünün spor salonunda kültürel fizik yapıyorlar, soğuktan donmasınlar diye.

Maktüller derdest, katiller serbest!

Ve sonra "Devlet dairelerini dolduran militanlar" edebiyatı ile iş ortasında anayı babadan, karıyı kocadan ayıran sürgünler. Devlet daireleri kurtarıyor, ama devlet elden gidiyor. Satt düşünceleri yüzünden ölüm tuzaklarına gönderilen devlet memurları, ölüm kustuğu için arkaları sıvazlanan silahlı eşkiya.

Şu 1980 in ilk haftasında manzarai Umumiye böyle Türkiye'de.

Yani işler tıkrında, yani Türkiye Güllük-Gülistanlık.

Dar gelirli gönlünce alışveriş yapamıyor Mahmutpaşa'da 150 liraya satılan giysi Osmanbey'de 1000 liradan başlıyor

Gün geçtikçe paramızın değeri düşer, temel gereksinimlerin fiyatları inanılmaz bir hızla yükselirken, yurttaşların ne-relerden, hangi fiyatlarla, neleri aldıklarını gözlemlemek istedik.

Elbette dar gelirli yurttaşlarla, "para sıkıntısı nedir bilmeyenlerin" gereksinimleri ve alışverişleri birbirinden oldukça farklı. "Aşağıdakilerin" bir kaç yılda harcayacakları parayı genellikle bir kaç günde sarfediyor "yukarıdakiler".

Dar gelirli alışı-verişlerini yaptıkları Mahmutpaşa'da "Ne alırsan 150 liraya" diyecek eşyaları bulunabilirken, Şişli, Osmanbey'de fiyatlar 1000 liradan başlıyor.

Mahmutpaşa'dan başladık gezintimize sokaklara dizilmiş tezgahların başındaki satıcılar, elindeki azıcık parayla ne alacağını bir türlü kestiremeyen vatandaşları cezbetmek için hayli ilginç bir şekilde mallarının reklamını yapıyorlar.

En fazla ilgi gören, ve satış yapanlar "Ne alırsan.. liraya" olanlar. Bunlardan birine yaklaşıyoruz. Çatlak bir sesle renk renk giysileri havalara atarak bağırıyor "Ne alırsan 150 lura.. Haydi gel. Yavrunu sevirsin. Ananı babanı sevirsin."

Satıcının başına toplanan kalabalıktan bir yaşlı teyzeye soruyoruz "Kaç lirayla çıkıyorsunuz alışverişe, neler alıyorsunuz. Gereksinimlerini gönlünce alabiliyor musun?"

"Gönlünce de ne demek. Halimiz acıklı yavrum. Biz erde 8 nüfusuz.. Torunların da var. Eve giren parayla çıplak gezmek, aç kalmamak için uğraşıyoruz. Biz neyse ne de, küçük çocuklar için üzülmüyoruz. Giydiremiyoruz. Birbirlerinin eskilerini giyiniyorlar. Gelini karışıyor söze. "Bazen yillarca yeni bir şey alıyoruz. Ben ev işlerinde çalışırım. Yanında çalıştığım hanımlar eski elbiselerini veriyorlar. Canımın istediği şeyi almak imkansız. Fakir olunca insan, canı bir şey istememeli."

Ve tezgahdaki karmakarışık giyecek yığınına dokunmaya devam ediyorlar.

Biraz da yiyecek maddelerinin satıldığı çarşıları görelim diyoruz. Tek tük insanlar sakuterilere giriyorlar. Büyük çoğunluğu da kararsızlıkla vitrinlerin önünde durup bakıyor.

Giriyoruz büyük dükkanlardan birine. Bir kaç kişi alışveriş ediyor. Genellikle dar gelirli insanlar geliyor buralara. Gelenler iyice inceledikten sonra kahvaltılık, yağlar veya etlerden 250 gram alıp uzlaşıyorlar.

"Ne kadar zamanda bir alışverişe çıkarsın amca? Maasının ne kadarını ayırmıyorsun yiyeceğe?"

"Ben emekliyim evladım. Aşında ayda bir çıkarım büyük alışverişe zaten maasım hemen hemen tamamı yiyeceğe gidiyor. Geriye birşey kalmıyor. EEE aç da durulmuyor."

Gene dükandaki bir başka yurttaş da aynı soruyu yöneltiyoruz.

"Biz artık et, meyve bol sebze peynir ve diğer kahvaltılık pek yiyemiyoruz. Eskiden gene biraz eve girirdi. Şimdi bakıyorum. Biraz et al-

maya kalksam başka şeyler alamıyacağım. En iyisi diyorum makarnaya pilava, çorbaya dayanmak. Başka türlü altından kalamayız geçim sıkıntısının."

Satıcılar da memnun değil işlerden "Kimse yiyeceğe fazla para harcamıyor kardeşim. Aldıkları hep makarna, bulgur mercimek gibi kuru erzak. Kırk yılda bir gelip 100 gram 250 gram peynir veya et veya tereyağ yada sucuk alıyor hepsinden bol bol, biz de nafakamızı çıkartıyoruz"

NİKARAGUA

DOSYASI

3

DIŞ HABERLER SERVİSİ

Nikaragua'da Halk iktidarı

Savunma Komitelerine dayanıyor

Sandinistaların zaferini sağlayan güçlerden biri olan Sivil Savunma Komiteleri yerlerini Sandinista Savunma Komitelerine bıraktılar. SSK'ların örgütlenmesi FSLN yönetimi için iktidar sorunu anlamına geliyor. "SSK'ları örgütlerken, Halk İktidarı'nı örgütleyeceğiz" diyorlar. Bu komiteler "devrimin gözü ve kulağıdır", kılık değiştirmiş düşmanlara karşı devrimin savunulmasını, sağlamlaştırılmasını amaçlamaktadır. Devrimin kazanımını pekiştirmek, halk iktidarını kurmak için SSK'ları ve başka kitle örgütlerini sağlamlaştırmak gerekmektedir. Öyleyse herkes işyerinde, öğrenim kurumunda, mahallesinde örgütlenmelidir. SSK'lar ev topluluklarına, sokaklara göre, ya da mahalle içinde allelerin dağılımına göre örgütlenirler. Her SSK kendi temsilcisi seçmelidir; bunu yaparken kendisine ölçüt olarak, topluluğun

SSK Konseyi toplantısı yapılır. SSK Konseyi ise haftada en az bir kez toplanmalıdır. Tomas Borge şöyle diyor: "Bizim komitelerimiz daha çok idari örgütlerdir, görevleri mahalle sakinlerinin siyasal yönelişini oluşturmaktır". SSK'lar Nikaragua'nın gündelik yaşantısında vazgeçilmez bir yere sahip bulunuyorlar; okuma-yazma, aşılama kampanyalarına varncaya kadar herşeye katılıyorlar.

SSK'ların gelişmesi-ne bağlı olarak FSLN sendikal hareketi, kadın ve gençlik örgütlerinin kurulmasını teşvik etmeye başladı. Öte yandan bir "öncü parti"nin yaratılmasını da gündeme getirmiş bulunuyor. Ne olursa olsun, pek çok yeni sendika kuruldu. Bunların çoğu ilk geçimlemez Sandinista Emekçiler Federasyonu, Sendikal Eylem ve Birlik Merkezini, Ulusal Emek Federasyonu, Sandinista Emekçiler Federasyonu gir

meye itiyor. Kırlardayaz Sandinistlerin yönettiği Köylüler Birliği köylüleri örgütlemeyi sürdürüyor. Küçük ve orta ölçekli kahve üreticilerinin ülke çapında bir birlik içinde örgütlenmelerine yönelik Toprak Reformu bakanı Jaime Wheelock büyük mülk sahipleri tarafından kahve üreticilerini bölmeye istemekle suçlanıyordu. Bir cephedeki durum buydu işte.

BURJUVAZİ DE ÖRGÜTLENİYOR

7 Eylül'de Managua'da düzenlenen bir basın toplantısında, Sosyal-Demokrat Sandinist Parti'nin(SDSP) kurulduğu açıklandı. SDSP yönetiminde Somoza'ya karşı olan en önemli kapitalist siyasal örgütlerden eski Muhafazakar Parti üyeleri yer almaktadır. Partinin adındaki "Sandinist" terimi ise tümüyle gerçek dışı bir ilişkiyi dile getirmiyor; SDSP'nin

FSLN ile hiçbir ilişkisi yok. Ama benimsediği temel sloganında, "Sandinizm" ile muhtemel ilişkisinin nasıl belirlenebileceğini gösteriyor: "Sandinizm evet, Komünizm hayır!" SDSP'nin kendisine Sandinist yakıştırmamasına bulunmasına FSLN a-cıkça, sertçe karşı çıktı. Komutan Carlos Nunez 9 Eylül'de Masaya'da şöyle diyor: "Halkın kurtuluşu için ne siyasal ne de askeri bakımdan önemli hiçbir şey yapmamış kişilerin şimdiki kendilerini "Sandinist" olarak adlandırmalarına ya da Sandinistliği içereni tahrif etmelerine izin veremeyiz"

SDSP ise FSLN'nin mücadele içinde ve mücadele yoluyla hakları elde ettiği yetkiyi kabul etmez gözüküyor: "Sosyal-demokrat ilkelimiz adına, tek bir partinin, tek bir işçi federasyonunun yaratılmasına ya da ordunun ulusal kurtuluşu katilimi ne denli önemli olursa olsun, tek bir siyasal kurumun (yani FSLN'nin - ab) hizmetine yönelik her türlü totalitarizm düşüncesi reddediyoruz". SDSP'nin kuruluşunun kamuoyuna açıklandığı basın toplantısında parti programı okuyan genel sekreter Wilfredo Montalvan sözlerini "Sandinizm evet, Komünizm hayır" diye bitirince, toplantıyı izleyen çok sayıda gazeteci buna şiddetle karşı çıktılar. Sonunda, SDSP siyasal sekreteri Luis Rivas Leiza Partisinin bu sloganı terk ettiğini söylemek zorunda kaldı. Ama bu, SDSP'nin anti-komünist tavrını değiştirdiği anlamına gelmez.

Somoza'nın devrilşinden sonra da burjuvazi kendi patron örgütlerinde örgütlenip baskı gücü rolünü oynamaya, ideolojik alanın önemli bir bölümünü elinde bulundurmaya devam ediyor. Radyo ve televizyon büyük ölçüde FSLN'nin elinde bulunuyorsa da, J.Chamorro nun La Prensa'sı burjuva muhalefetin odağı olma durumunu sürdürüyor. La Prensa'nın tirajı FSLN'nin günlük gazetesine Barricada'nın üç katına ulaşmakta.

Klise ise daha ayaklanma sırasında bölünmüştü. Papaz ve din adamlarının çoğunluğu ayaklanmadan yana bir tavır almışlardı, hatta içlerinden gerillaya katılanlar da oldu. Doğrudan katılmayanlar, hiç olmazsa gerilla savaşçıların sakladıkları bakımlarını üstlendiler, vb. Şimdi de iki bakanlığın yönetimi din adamlarına, yani iki din adamı yeni kabine-

de Bakan durumunda bulunuyor: Dışişleri Bakanı ile Kültür Bakanı. Somoza'nın yönetim aygıtından geriye kalanlar, kamu hizmetlerindeki ve bakanlıklardaki memurlar ile küçük kadrolar yalnızca bunun yanında, yeni idari aygıt içinde Somoza'ya karşı mücadele etmiş olan "sağlıklı burjuvazi"nin kimi ögeleri de yer almaktadır. Örneğin genç sanayicilerden Alfonso Robelo bunlardan biridir. A.Robelo 1978 Şubat ayındaki patronlar grevinin örgütleyicisi ve ABD'nin güvendiği bir kişidir. Hükümet üyesi S.Ramirez ile arasında kişisel bir dostluk bulunmaktadır. böylece hem ABD'nin hem de Nikaragua burjuvazisinin kaygılarını gidermektedir. Hükümet içinde maliye ve iktisat konularını denetlemekte olan Robelo'nun dostu Ramirez ise bir öğretmen üyesidir. 1977'de Onikiler Grubunun kurucuları arasında da yer almıştı. Onikiler Grubu ise siyasal geçmiş olmayana, değişik ideolojik kökenlerden gelen saygın kişilerden oluşuyordu, FSLN'nin "Üçüncüler" eğiliminin sözcüsü halini alıp önemli bir rol oynamış-

lardı. Yönetimi oluşturan beş kişilik kurulun eğitim, kültür ve dışişleri sorunlarıyla ilgilenmektedir. Ulusal y-niden kuruluş Hükümetinin geriye kalan üyesi ise şunlardır: Moises Hassan, Daniel Ortega ve 1978'de öldürülen Chamorro'nun dul eşi Violeta de Chamorro. Genç bir mühendis olan M.Hassan diktatörlüğün son aylarında Sandinist halk hareketini örgütlemişti. D.Ortega ise yönetimdeki tek askerdir. FSLN Ulusal yönetimindeki dokuz kişiden biri olan D.Ortega, kardeşi ordu başkomutanı Humberto ve Meksika kökenli Victor Tira do ile birlikte Ulusal yönetim içinde "Üçüncüler" eğilimini temsil etmektedir. FSLN'nin öteki iki eğilimi, yani uzun süreli halk savaş ve Proleter Eğilim ise Ulusal yönetim içinde sırasıyla Tomas Borge ile Jaime Wheelock tarafından temsil ediliyor. Uzun süreli Halk Savaşı eğilimi FSLN'yi doğuran eğilim olarak bilinir, kadroları, siyasal deneyi elinde bulunduran eğilimdir bu. Söylenlere göre kuruldaki çalışmaya neredeyse tümüyle üstlenmiştir durumdadır; Proleter eğilim kentlerdeki çalışmaya yüklenmiştir. "Üçüncüler" ise "dis" cephe ve burjuvaziye görüşmelerde bulunmak işi kalmıştır. "Üçüncüler" en yeni eğilimdir, ama yaptıkları tahlin, saptaıkları stratejinin yerinde olduğu sonuna geniş kitlelerin katılımı sağlanmıştır.

YARIN:
NİKARAGUA'DA
ZORLU
GÜNLER
SİYASAL
DEVRİMDEN
SOSYAL
DEVRİME
GEÇİŞ

GENEL KURUL ÇAĞIRISI TMMOB ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI İSTANBUL ŞUBESİ

Şubemiz Olağan 21. Genel Kurulu 20. Ocak 1980 Pazar günü saat 10.00'da Kazablanka Gazinosunda yapılacaktır.

Sayın üyelerimizin oda kimlik kartlarıyla katılmalarını rica ederiz.

YÖNETİM KURULU

1. Açılış ve Saygı Duruşu
2. Başkanlık Divanı Seçimi
3. Başkanın Açış Konuşması
4. Oy Sayım Kurulunun Seçimi
5. Çalışma Raporunun Okunması
6. Denetçiler Raporunun Okunması
7. Raporların Görüşülmesi
8. Yönetim Kurulunun Mali ve İdari Aklanması
9. Yeni Yıl Bütçesinin Görüşülmesi ve Kabulü
10. Seçimler
11. Dilekler ve Merkez Genel Kuruluna Gönderilecek Öneriler.
12. Kapanış

(Demokrat 64)

Büyük acılarla kazanılan bir zafer: Somoza güçlerince öldürülen bir savaşçı taşınırken.

Veteriner ve ziraat mühendisleri kendi alanları dışında çalışıyor

ANKARA (DEMOKRAT) Türk Ziraat Mühendisleri Birliği Merkez Yönetim Kurulu Başkanı Rıza Rençberoğlu, "Mevcut veteriner hekimlerin yüzde 45'i, Ziraat Mühendisi ve zootechniklerin ise yüzde 50'si kendi sahaları dışında çalışmaktadır. Bu yanlış istihdam politikası derhal değiştirilmelidir" dedi.

Birlik istişare toplantısı sonunda "Türkiye hayvancılığının sorunları ve çözüm yolları"na ilişkin olarak dün bir açıklama yapan Rençberoğlu, hayvancılığa, yeni planda gereken önemin verilme-

diğini öne sürdü, ve özetle şunları söyledi. "Devlet, üretilen kırmızı etin yüzde 17'sine, sütin yüzde 2'sine, yapağının yüzde 3'üne fiyat ve işlem yönünden müdahale edebilmektedir. Parazitler hastalıklardan yüzde 30 milyar lira civarında bir zarar, hayvansal ürünlerin maliyetini olumsuz yönde etkilemektedir.

Sınır kaçakçılığı konusunda çok acil tedbirler alınmalı, milyarlarca dolarlık hayvansal ürünün dışarıya çıkarılması, dolayısıyla, diğer kaçakçılık kollarına lüzumlu para finansmanı önlenmelidir.

Türk-ABD Savunma anlaşması gelecek hafta imzalanacak

ANKARA Türkiye ile ABD arasındaki savunma işbirliğinin, yeni koşullarını belirlemek amacıyla yaklaşık bir yıldır sürdürülen görüşmelerin son safhasına geldiği ve anlaşmanın gelecek hafta parafede edilmesinin beklendiği öğrenildi. Bu konuda edinilen bilgiye göre, Türkiye-ABD savunma işbirliğinin yeni koşullarını belirlemek amacıyla şimdiye kadar yapılan görüşmelerde esas anlaşmazlık noktası olarak ortaya çıkan "Türkiye'nin 5 yıl süreyle gereksinime duyduğu askeri yardımın ne şekilde karşılanacağı" konusunda bir formül oluşturuldu. Oluşturulan yeni for-

müle göre, Türkiye'nin gereksinime duyduğu askeri araç ve gereçler, bundan böyle iki hükümet yetkililerinden oluşturulacak bir ortak komite tarafından günlük gözden geçirmeye tabi tutulacaktır. Bu komite Türkiye'nin askeri araç ve gereç gereksinimini karşılamak için sürekli görüş alışverişinde bulunacak ve gereksinimlerin süratle ve en iyi şekilde karşılanması için öneriler hazırlayarak ABD hükümetine sunulacağı belirtildi. Öte yandan, şimdiye kadar yapılan görüşmelerde ortaya çıkan "anlaşmanın yürürlük süresi ve feshedilmesinde uygulanacak süre gibi pürüzler" konusunda da görüş birliği sağlandı.

Gümrük ve Tekel Bakanlığı bütçesi komisyonunda görüşülmeye başlandı

ANKARA (AA)

TBMM Bütçe Karma Komisyonu'nda konuşan Tabii Senatör Kamil Karavelioğlu, Gümrük ve Tekel Bakanlığı'nın kaldırılması, Tekel Genel Müdürlüğü ile ÇAY-KUR'un herhangi bir bakanlığa, Gümrükler Genel Müdürlüğü'nün ise Maliye Bakanlığı'na bağlanması için öneriler hazırlayarak ABD hükümetine sunulacağı belirtildi. AP Ordu Milletvekili Bilal Taranoglu ise yabancı sigaraların Türkiye'ye girişinin önlenmediğini bildirmiş ve bir sigaraların Tekel tarafından ithal edilerek satılmasını öner-

miştir. TBMM Bütçe Karma Komisyonu'nda Gümrük ve Tekel Bakanlığı bütçesi üzerinde görüşlerini açıklayan Tabii Senatör Kamil Karavelioğlu, Demirel'in hükümeti kurarken, İşletmeler Bakanlığı'na kaldırılmasını yadırgadığını bildirmiş ve "İşletmeler Bakanlığı kaldırılacağına Gümrük ve Tekel Bakanlığı kaldırılacağına daha iyi olurdu" demiştir. Karavelioğlu, bakanlığın bünyesinde bulunan ÇAY-KUR ve Tekel Genel Müdürlüklerinin herhangi bir bakanlığa, Gümrükler Genel Müdür-

lüğü'nün ise Maliye Bakanlığına bağlanmasını istemiş ve daha sonra şöyle konuşmuştur: "Kaçakçılıkla mücadele eden bakanlığın bünyesi mutlaka gözden geçirilmelidir. Zaten bakanlık kaçakçılarla mücadele vasfını kaybetmiştir. Gümrükler Genel Müdürlüğü Maliye Bakanlığı'na bağlanırsa, belki bu mücadele tam olarak sağlanabilir."

BAYRAKTAR'IN SÖZLERİ

AP Bolu Milletvekili Müfit Bayraktar ise, "Türkiye Cumhuriyeti'nin kaderi ve CHP'nin alın yazısı Tuncay Matracı'nın bakan olmasıdır. Tuncay Matracı'nın bakan olmasından sonra kaçakçılık artmış, her türlü saibe ayyuka çıkmıştır. Para ile adam tayini yapılmıştır" görüşünü savunmuştur.

Bayraktar, "Kaçakçıların istedikleri yerlere istedikleri adamların tayin ettiklerini, Ecevit hükümeti döneminde 2 milyar dolarlık ithalat yapılabildiğinin açıklanmasına karşın, aslında görülmeyen yollardan 6 milyar dolarlık ithalat yapıldığını" ileri sürmüştür.

Ankara'da gözetlince alinan 943 kişi serbest bırakıldı

ANKARA (DEMOKRAT)

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığına Ankara'da 24 Aralık günü "Kahramanmaraş olayları"na protesto etmek ya da dışi direnişe geçmek ve gösteri yapmaktan gözaltına alınan 2439 kişiden sorguları tamamlanan 943 kişi serbest bırakıldı, 9 kişi tutuklandı.

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı güvenlik kuvvetleri yetkililerinden alınan bilgiye göre, çoğunluğunu öğrencilerin oluşturduğu 2 bin 439 kişiden sorguları tamamlanan 1943 kişi hakkındaki takipsizlik kararları verilerek serbest bırakılmış ve 9 kişi tutuklanmıştır. Sıkıyönetim komutanlığında halen gözaltında bulunan 487 kişinin soruşturmanın genişletilerek sürdürüldüğü öğrenildi.

Sıkıyönetim güvenlik kuvvetleri yetkilileri, halen gözaltında bulunan 487 kişinin soruşturmanın genişletilerek sürdürüldüğü öğrenildi.

Doğu'da ısı daha da düşecek

ERZURUM (AA)

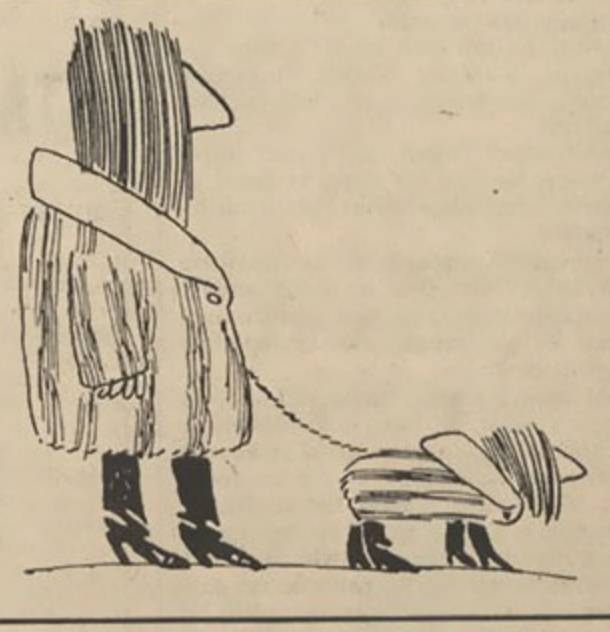
Doğu Anadolu Bölgesi Merkezi Rusya'da olan alçak basınç etkisi altına girdi.

Metereoloji yetkilileri, Doğu Anadolu Bölgesinde öğle saatlerinde kar yağışı başlayacağını ve aralıklı olarak devam edeceğini belirtmişler, ısının düşmesiyle don olaylarının artacağını fırtınanın ise zaman zaman şiddetleneceğini söylediler.

Karayolları 12. Bölge Müdürlüğü yetkilileri de doğuda kapalı yolları bulunmadığını, araçların normal seferlerini yapabildikleri ifade edildi.

politika ciddi bir iştir

Yılbaşı gecesi üstüne konuşmalar

Şekerim Salih'in Zehra'ya getirdiği inciye gördün mü?

Görmez olur muyum ayol. Geçende onun tek srasını alayım dedim seksen bin lira istedikler. Uçurdu bu. Japonlardan mı getirmiş Japonlardan mı almış ne?

Karı da şans var bee. Biz olsak iki menekşeyle savuşturalar. Herif hem de öz be öz karıysa göndermiş karın hediyesini.

Ayol anlamıyorum vallahi kocası da hiç sesini çıkartmıyor. Bu üç aralı hakiki inciye karıya diye elini herifi hediye ediyor diye düşünüyorum... Anlamıyorum vallahi...

Hayruşun dün gece giydiği yeni elbiseyi gördün mü?

Paris'ten getirmişti o küpür danteli değil mi?

Hani şu gümrükte el koydular da, el koyan memuru cilvegozu kapısına sürdülerdi.

Sonra da adam, vuracağını siz diye peşlerinde dolandırdı?

Bu Vural'da diyorlar Allah için. O yamru yumru karıya elbise dikmemiş şekerim estetik ameliyat yapmış sanki.

Otuz bin lira da iyi para yani hop diye verilir mi?

Ama artık çok sayılmaz. Hazır alsan da o almasan da, Otuz bin liradan aşağı gece elbisesi var mı? Bak ka terilerde yirmi binden aşağı tuvalet dikiyorlar mı ki sanki.

Olsun ama minos on bin lira bayağı para vallahi, beee...

Amaa sen de bir iki tuvalet dikireceksin. Her gün mü dikitiriyorun ki hiç acımasın. Ne yapalım o kadar veriyorsun on bincik daha veriz geç geçiyoruz.

Hakkısın ama şekerim bizim bu günlerde bir pintileşti bir pintileşti sorma Yılbaşı hediyeleri için bana elli bin lira bir çek uzattı "al bunu işte ne yaparsan yap demez mi? Beynimden vurulmuş döndüm. Vallahi migrenim tuttu. Şekerim oğlana hediye, kızı hediye, annemlere, nezarlara. Biliyor ki ben tuvaletimi alacağım çizmemi smarladım. İki kalem otuzbeş bin yutu gitti. Ben de ba baktım adam Nuh diyor, peygamber demiyor onun benim banka hesabımda "Unutalım" dediği paradan üstünü tamamladım. Öğrendiğimde görecektin sen. Onaltı yıllık adamı hiç bu kadar öfkeli gömmedim. Küpüre

bindi, küpüre. Kalpten gidecek diye korktum.

Ayol benim ki de öyle. Kızım kardarıma cimri bu adamlar kardarıma.

Kuyruk sallayanlara olsa dökü saç veriyorlar görmüyor musun?

...

"Dün gece çay götürmek için bizimkilerin odasına bir girdim aklın durur. Senin Orhan iki yediliye beşyüz bin lira demez mi? Kızın ben böyle soğukkanlı adam gömmedim. Suratında kıvrıtı yok."

"Şiş gömcek oner üç ruva ne kaçtı. Düşüp baylaştım."

"Çok büyüyorlar kardeşim. Bizimkiler de benim şirtilimden bana bir oyun oynadılar sonuna kadar anlamadım. Sıfırları birini atımlar. On dediklerinde yüz, yüz dediklerinde bin, bin dediklerinde on binmiş. Bende sevindim durdum bütün gece. Ehb bu gece kırk elli bin lira ile kapattılar bu işi diye."

"Şöhr ne oldu?"

"Ne olacak benim saftovuş ikiyüz otuz bin temiz parayı attı kalktı. Sınırakar demez mi?1980 de demek ki aşka kazanaçam" diye. Az daha dilimin ucuna geldi boşalıyordum. Seni ancak paran için o sekreterin olacak kenarım dilberi sever diye ama gene terbiye bende kalsın dedim.

...

"Yani şekerim ben bazen aptallaşıyorum. Hani bu karlar nasıl bu kadar becerikli anlayamıyorum. Bu semra'ya ağzım açık kalıyor. Sen yepyeni Mura abayı git Kilyos yolunda şarampola yuvarla ve ", herife de ki "Yılbaşına kadar bana mutlaka bir avrupa arabası alacakmı bu Mura'la çektiğini yeter". Sonra, herif de kuzu kuzu borç et-

"sin harç etnin beklettiği buğdayları salak gibi elinden uzatı ucuz ucuz çıkartırsın sana araba alsın. Bu araba konusuna bizde yemekte açılmıştı. Adam diyor ki tüm rakit paramız buğday almasına yattırdık ve şimdilik satmamakta yarar görüyoruz. Piyasa oynak. Buğdayı üç yüz seksen, dört liraya aldık on liraya kadar çıkacak. Bekle şekerim altıyüz çek bekle sana sıfır kilometrede Mercedes alayım. Bu kadarcık sabır bize üç üç mercedes aldırır. O zamana kadar da istediğin tamiri yaptırılmı Mura'la idare et diye yalvardım dinlemedim. Şaşyorum vallahi bazı karlılara dilim tutuluyor ağzım açık kalıyor..."

KISA KISA

1980'E İLK İHTAR

Bazı gazeteler yarın ediyolar, 1970'li yılları kötleme için. Hatta kimilerinde "Allah 70'leri aratmasın" diye dualar ediliyor. Bazıları ise köşe yazısı bile yazmıyor, "Canımza okuyan 10 yıl" diyor...

Ne yapsınlar, belki de büyüklerimiz ve düzene kızmamışlardır da, yılları suçlamışlardır.

Ne demiş atalarımız: "Haddini bilmeze haddini bildirmek, öksüz kaftan giydirmek gibidir."

Bizden ilk ihtarı alan 1980, herhalde 70'lerin hatalarına düşmez. Kendisil iyilikle yad etmemiz için bize güneşli günler lütfan eder.

Kömürle ve mazotla işleyen fiyatlar

İstanbul Belediyesi Şehir Tiyatroları hergün beş ayrı binada perde açarak oyunlarını sergilerler.

Şehir Tiyatroları, bir haftadır bu sahnelerinden, Muhsin Ertugrul Tiyatrosu'nu kapattı. Kapatma üstüne ilgililerle yaptığımız ilginç konuşmayı aynen aktarıyoruz.

-Efendim Harbiye bölümünü kapatmışınız. -Kapatık efendim kapatık...

-Neden acaba? -Yakıt yokuğundan efendim. Çok aradık taradık, bu binayı ısıtmak için yakıt bulamadık.

Çevre belediyelerden bile aradık. Kime "yakıt" dedikse güldüler. Hastahaneler için bulamıyoruz, Tiyatro için nereden bulalım diye...

-Peki. Usküdar, Fatih, Kadıköy bölgelerini neden kapatmınız.

-Efendim o binaları kömürle ısıtıyoruz. Kömür var ama Feul-oil yok.

-Yani mazotla işleyen Tiyatrolar çalışmıyor, kömürle işleyenler çalışıyor.

-Evet efendim aynen öyle...

Hazırlayanlar: Tanju CILIZOĞLU Yaşar GÖREN - Mehmet GENÇ

Afganistan: Sorunlarla karşı karşıya bir ülke

Daha önce Afganistanı ziyaret etmiş olan Ayşegül Dora Güney'in izlenimleri.

Ayşegül Dora GÜNEY

Afganistan'da halk yaygın biçimde, ilkel yöntemlerle silah yapıyor.

İran Belucistan'ında çarpışmaların önü alınamıyor

ZAHEDAN (Dış haberler Servisi)

İran'ın Belucistan Seistan eyaletinde ateşkes anlaşması yapıldığı halde aralıklı çarpışmalar meydana geliyor. İran'ın Pakistan ve Afganistan sınırlarının yakınındaki bölgede yerleşmiş bulunan Belucilerin öteden beri merkezi otorite ile karışıklıkları olmuştur. Beluciler İran'ın kendi ekonomik sorunlarını gözlemekten geldikleri, kültürel eğilimlerini dik-kate almadığını söylüyorlar. İran devriminden sonra Belucilerin merkezi hükümetle olan ilişkileri daha da keskinleşti ve geçtiğimiz haftalarda meydana gelen sokak çatışmalarına yol açtı. Devrim millislerinden en az oniki kişi öldürüldü, sekizden fazla kişi yaralandı.

Belucistan'daki olaylar üzerine çeşitli yorumlar getirildi. Ayetullah Humeyni'nin temsilcilerinden biri yabancılara ve kışkırtıcıların olay çıkarmak üzere bölgeye geldiklerini iddia ederken, sokak çarpışmalarını sırasında tüfeğin sarıklı kafasından üzerinde kaldıran Beluci militanlarından biri, Muhammed Mirza şöyle diyor: "Bu adamlar buradan kesin olarak defedilmedikçe, kan dökülmesinin önüne geçilemeyeceğini yemin ederim. Onların burada yapacak işleri yok. Burası Belucilerin yurdu, bizi yeterince ezdiler."

Muhammed Mirza'nın sözünü ettiği, İran Ulusal hükümetinin yerel temsilcileri, Vali Habib Ghariri gibileri, Belucistan'a yollanan yüzlerce genç milis ve Belucistan ile güney doğudaki Seistan'ı yönetmek üzere

İran'ın çeşitli yerlerinden yollanan memurlardır.

Belucistan'da azınlığı oluşturan şii mezhebinden Seistanlilerin dini lideri Ayetullah Muhammed Kafari ise Amerikalı ve komünist ajanların kışkırtıcılık yaptığını ileri sürdü. Seistanlilerin sayısı 110-000 civarında ve Belucilere oranla daha zengin ve eğitim görmüşler. Sayıları 550 000 olan sunni mezhebinden Belucilerin dini lideri Movlavi Abdül-Aziz Mollazade ise, devrim millislerinin Seistanliler arasında dilim lümpen nitelikli kişilerden oluştuğunu ve çarpışmaların onların başlattığını ileri sürdü. Beluciler ile Seistanliler arasında eskiden beri hasmîlik var.

Movlavi Abdül-Aziz "biz İran içinde özerklik istiyoruz" diyor, su-bayların, özellikle de vali Ghariri'nin buradan alınmasını istiyoruz. Pasdaranların (devrim muhafızları) uzaklaştırılmasını istiyoruz. Çünkü bizlere sürekli hakaret ediyorlar, kadınlarımızı rahatsız ediyorlar."

60 yaşındaki dini lider şöyle devam etti: "Eğer merkezi hükümet bizim durumumuza gerçekçi biçimde eğilmezse, daha çok çarpışmalar olur, çok kan dökülür. Bundan kesinlikle emin olunuz."

Belucistan'da ateşkes sağlanmasından sonra, bu hafta başında çarpışmalar yeniden başladı. Üç devrim muhafızları öldürüldü. Beluci ve Seistanliler arasında çıkan çarpışmalarda ise en az 20 kişi-nin öldürüldüğü bildirildi.

Orta Asyanın en geri kalmış ülkelerinden biri olan Afganistan'da son bir hafta içinde meydana gelen olaylar dünyaya politkasının us yapısı üzerine büyük etkiler yaptı. ABD ve Sovyetler Birliği arasında son yıllarda gidip gelen barış görüşmeleri İran olaylarının ardından Afganistan sorunu ile birlikte yetiştiricileri tarafından güvencilikleri-ne geri çekildiler.

Teraki tarafından gerçekleştirilen darbeden, o günlerde en çok rahatsız olan İran Şahi Pehlevi olmuştur. Şah Kuzey Doğu komşusunun Devlet Başkanının başına gelenlerin bir gün de kendi başına gelebileceğini seziyordu besbelli. İran Ordularının baş komutanı olarak çizmelerini ayağına geçirip hemen Afganistan yollarına düşmeyi kararlaştırdı. Davut Han'ın adamlarına yardım etmeli, haddini bilmez darbeye askerlere "dünyanın kaç bucak olduğunu" göstermeliydi. Üstelik efendisi ABD'nin ondan istediği de buydu. Ancak tam yol hazırlıklarına başladığı sırada kendi ülkesinde petrol işçileri tarafından başlatılan grev, genel greve dönüştü. Gösteriler başladı ve sürekli hızlandı. Ve böylece o sırada ilk olarak Sovyetler Birliği tarafından tanınan yeni adıyla "Afganistan Demokratik Cumhuriyeti", Şahın gazabından kurtularak ilk demokratik deneyimine girdi.

Türkiye'nin yüz ölçümüne yakın toprakları olan ülkede (650 bin km.kare) üzerinde 20 milyon kişiyi yaşadığı sanılmaktadır. (Bu güne kadar resmi hiç bir sayım yapılmadığı için kesin rakam bilinmemektedir.) Afganistan bir yokluklar ülkesidir. 1972 yılında meydana gelen ve 100 binden fazla kişinin ölümüne neden olan açlık salgını dünyayı çok fazla ilgilendirmemişti. Asyanın çorak bozkırlarında bulurlarsa saç ekmeği ve pilav yiyecek milyonlarca insan vardı oysa ki. Ve o yıl kuraklık olunca buğday ve pirinç de yetişmeyince 100 bin kişi dünyanın gözü önünde ölüp gitti. Amerikan ve Avrupa basını olayı pek fazla üstelemedi. Kızıl, Kızılca gibi yardım örgütleri bir kaç çuval yiyecek yolladı, ama açlık olgusu temelde giderilemedi.

Çöllerin, dağların ve kurak bozkırların arasında tarıma elverişli topraklar %10 u bile bulmuyor. Bu topraklar da aşiret düzeni içinde zaten kabile reislerinin elinde bulunuyor.

Köyler, dağlar, akarsular hatta kasabalar bile kabile reislerinin tapulu maldır. Burularda yaşayan halk da öyle... Bu reisler devletin bütünü üzerine hak sahibiydiler. Halk bozkırlarda yetişen bakımsız buğday tanelerinden farkıydı onlar için. Alınır satılır bir maldı. Köylünün parası olması da gerekmezdi. Sahip köylüler yetecek kadar yiyecek verir, işi başlarını çıplak kalınmaya kadar düşer, gerisini de kendine ayırdı. Feodal yapının Orta Asya'daki en önemli temsilcilerinden biriydi Afganistan, 1979 yılında Afganistan'da adam başına düşen yıllık gelir 100 doları (5000 TL).

İran'ın yaptığını gözlerden birinde Afganistan'a kadar uzanmak istemiştik. İran'ın yarı aç yarı tok insanları bile şaşmıştı bu işte. Afganistan'da görebilecek ne vardı ki. Milyonlarca aç sefil insan ve ülkenin bir başından öbürüne uzanan kuru, kupkuru bozkırlar. Türkiye'den İran'a gittiğinde insanın içi burkulur. Varlık içinde yokluk çekmiştir İran halkı yıllarca. Oysa Afganistan'da olay farklı idi. Açlık, işsizlik, konutsuzluk, zulüm bildiğimiz ve düşünemediğimiz tüm boyutları aşmıştı. Fükaranlığın tarifi yoktu Afganistan'da.

Üç bin yıllık bir tarihi olan ülkenin düzeni hala feodal yapı içinde değerlendiriliyordu. "Sahip"lerin boyunduruğunda yaşayan çeşitli ırklara mensup Afganistan halkı olup bitenleri hiçbir zaman fark edememişti. Sayısı bile kesin belli olmayan Afgan halkının ancak %10'u okuma yazma biliyordu, geri kalan %90 ise tamamen cahil bırakılmıştı. Hele hele kadınlar yasadıkları ile bile farkında değildiler. Erkek çocukları kendi ailesinin ve ağasının canını ve düzenini korumakla yükümlüydüler. Kız çocukların yaşama hakkı olmadığı gibi mülkiyet hakkı da yoktu. Ülkenin günlük yörelerinde yaşayan kadınlar kocasından dayak yemiş, ya da bir hata yapmış ise bir köşeye çekilip elbiselerini çıkartır, ve kendi kendini zincirle döver, bir yandan da sezişize ağlardı.

Teraki hükümetine kadar ülkede ne anayasa hazırlanmış ne toprak reformu yapılmış, ne basan, ne düşünce özgürlüğü verilmişti. Parlamento gerekmediği için hiç bir zaman seçim de yapılmamıştı. 1973 yılından buyana adı Cumhuriyetti. Ama sadece adı... Haybattaki kömür ve Hindikuş'daki demir madenleri yıllardır kapalıydı. Okuma yazma bilen olmadıkları için devlet bir avuç Reis'in eline bırakılmıştı. Aşiret reisleri halkı bastırmak için feodal yapı gereği Müslüman gençleri kullanıyorlardı. Kendi düşmanlarını kölelerine korutup perdesi aralamamaya uğraşıyorlardı.

Okuma yazma oranının bu kadar düşük olduğu Afganistan'da özellikle askerlerin hemen hemen tümü Sovyetler Birliğinde eğitilmişti. Son iki yıl içinde meydana gelen askeri darbelerle Sovyetler Birliğinin etkisi olmasının önemli nedenlerinden biri de buydu. Ülkedeki ağır baskıya dayanamayan yurt dışına kaçmış olan 5000 aydın Teraki devriminden sonra ülkeye geri dönmüş devletin çeşitli kademelerinde çalışmaya başlamıştı. Yüzyıllardan beri üzerine kapkara bir çarşaf çekilen Afganistan ağır uyanyordu.

Greve giden çelik işçileri

İngiltere'de 150.000 çelik işçisi greve gitti

LONDRA (A.A)

İngiltere'de 150.000 Çelik işçisinin dün greve başladıkları bildirildi.

İngiliz Ekonomisine ağır bir darbe indirecek olan grev için taraflar arasında sürdürülen görüşmeler başarısızlıkla sonuçlandı. İşverenin öngördüğü %6'lık ücret artışı kabul etmeyen çelik işçileri, dün greve gitmeye karar verdiler.

Çelik İşçileri Sendikası Bill Sirs, greve ilişkin bir açıklamaya yaparak, "grevin ve alınan kararın kaldırılmasının düşünülemediğini" belirtti. Sirs açıklamasında ayrıca, "Enflasyon oranının %17 ol-

duğu günümüzde %6'lık ücret artışına "evet" dememiz mümkün değil" dedi.

İşveren çevreleri ise daha fazla zam veremeyeceklerini kesinlikle açıkladılar.

Dünya çelik bunalımına paralel olarak, İngiltere çelik sanayisinin uzunu süredir ağır bir bunalım içinde olduğu şu günlerde, çelik işçilerinin grevinin İngiliz Ekonomisini büyük ölçüde etkileyeceği savunuldu.

İngiltere çelik sanayisi gültüze çelik sanayisinin uzunu süredir ağır bir bunalım içinde olduğu şu günlerde, çelik işçilerinin grevinin İngiliz Ekonomisini büyük ölçüde etkileyeceği savunuldu.

İngiltere çelik sanayisi gültüze çelik sanayisinin uzunu süredir ağır bir bunalım içinde olduğu şu günlerde, çelik işçilerinin grevinin İngiliz Ekonomisini büyük ölçüde etkileyeceği savunuldu.

İngiltere çelik sanayisi gültüze çelik sanayisinin uzunu süredir ağır bir bunalım içinde olduğu şu günlerde, çelik işçilerinin grevinin İngiliz Ekonomisini büyük ölçüde etkileyeceği savunuldu.

İngiltere çelik sanayisi gültüze çelik sanayisinin uzunu süredir ağır bir bunalım içinde olduğu şu günlerde, çelik işçilerinin grevinin İngiliz Ekonomisini büyük ölçüde etkileyeceği savunuldu.

İngiltere çelik sanayisi gültüze çelik sanayisinin uzunu süredir ağır bir bunalım içinde olduğu şu günlerde, çelik işçilerinin grevinin İngiliz Ekonomisini büyük ölçüde etkileyeceği savunuldu.

İngiltere çelik sanayisi gültüze çelik sanayisinin uzunu süredir ağır bir bunalım içinde olduğu şu günlerde, çelik işçilerinin grevinin İngiliz Ekonomisini büyük ölçüde etkileyeceği savunuldu.

İngiltere çelik sanayisi gültüze çelik sanayisinin uzunu süredir ağır bir bunalım içinde olduğu şu günlerde, çelik işçilerinin grevinin İngiliz Ekonomisini büyük ölçüde etkileyeceği savunuldu.

İngiltere çelik sanayisi gültüze çelik sanayisinin uzunu süredir ağır bir bunalım içinde olduğu şu günlerde, çelik işçilerinin grevinin İngiliz Ekonomisini büyük ölçüde etkileyeceği savunuldu.

İngiltere çelik sanayisi gültüze çelik sanayisinin uzunu süredir ağır bir bunalım içinde olduğu şu günlerde, çelik işçilerinin grevinin İngiliz Ekonomisini büyük ölçüde etkileyeceği savunuldu.

İngiltere çelik sanayisi gültüze çelik sanayisinin uzunu süredir ağır bir bunalım içinde olduğu şu günlerde, çelik işçilerinin grevinin İngiliz Ekonomisini büyük ölçüde etkileyeceği savunuldu.

Güney Afrika'nın kaçırılan Salvador elçisi

SANATIN İŞLEVİ (2)

GÜLTEN AKIN

Sanatta anlam değer işlev gibi bir takım soyut kavramlar üstünde duracağız, bunları somutlamaya çalışacağız. Öz, biçim üstünde düşüneceğiz. Gerçeklik nedir? diyeceğiz. Ulusalık, evrensellik nedir? diyeceğiz. Araştıracacağız. Bulduklarımızı düzenleyeceğiz. Yazacağız. Örnekler göstererek daha da somutlaştıracacağız. İlerde söylediklerimizi. Bunları birlikte yapacağız. "Ben" değil, biz demenin nedeni bu. Bu ilk yazılarım ufak ufak ısınma yazıları. Düşündüklerimizi karşılıklı söyleyerek, tartışarak, örneklerdirerek bilgilerimizi geliştirmeye, bütünlemeye, aşmaya çalışacağız.

Bana yazacağınızı umuyorum.

Anlam nedir? Anlamı nasıl ararız? Anlam arama, bilinmeye, bilinlenler içinde bir karşılık seçme işlemidir. Araştırdığımız şey, bilinlenlerden neyin karşılığıdır?

Peki. Değer nedir? Değeri nasıl ararız? Değer arama, bir nesne, bir olgu, bir olayın herkeşce ya da bir kalabalıkla ortaklaşa kabul edilmiş bir ölçüye vurulmasıdır.

Anlam aramada bir saptama, bir duraklatma işlevi vardır. İŞLEV bir edimi, bir diriliği anlatır. Sanatın dirimi İŞLEV'dir. O yüzden toplumcu sanat dirimi özünde en çok taşıyan sanattır. İşlevinin kapsamı genişler çünkü.

Toplumcu sanatçı, emekçi sınıfın tarihsel görüş açısıyla dünyaya bakar. Bu bakış doğrultusunda eleştirel bir bakışır. Doğayı, toplumu genel yasalarıyla derinden kavramış sanatçı bilir ki, hiç bir nesne, hiç bir olgu, bilgi yerinde durmaz. Her şey değişir. Doğayla toplumla hayat sürekli bir değişim düzeni içindedir. Heraklitos'un deyişiyse "Her devir, her bir yerde durmaz.", "Bir nehre iki kez girilmez" de denilmiştir. Öyleyse sanatçı, doğmuş bir dünyanın özyekici değildir. Olmaması gerekir.

Brecht'in bir şiirinin anıttığı gibi, düşülmüş yeşeren buğday denizini muştulayabilir. Ama orda durulabilir mi? Yeşeren buğdayın sararması vardır. Bir ürün alma mevsimi gelir ardından. Sonra da tanelerin ekmeğe, ekmeğin emeğe dönüşmesi. Ve siler bu böyle.

Toplumcu sanatçı, durmadan eleştiren biridir. Ama bununla yetinmez. Hayatın değiştirilebilir olduğunu da bir çekirdek gibi ürünün özüne yerleştirir ve geleceğe aktarır.

Çünkü bir toplum yapısını eleştirel olarak yansıtırken, romantik bir sanatçıyla toplumcu bir sanatçıyı ayıran denektası buradadır. Kim yalnızca eleştiriyor, kim eleştirdiğinin değiştirilebilir olduğunu gerçeğini özünde taşıyarak bu değiştirme katkında bulunuyor?

Sinematek
Trabzon'da ilgi gördü

Yeni dönem gösterilerine, bir ay önce başlayan Sinematek, Trabzon'da büyük ilgi görek sürüyor.

Sinematek yetkilileri yaptıkları açıklama da, deneme döneminde gösterdikleri üç filmde de başarılı olduklarını, sinema sanatının değerli yapıtlarına karşı, halkın ilgisinin giderek arttığını belirterek, yeni yılın ilk ayında da sırasıyla "Metro İnsanları", "Gökkuşak" ve "Askerin Türküsü" filmlerini sergileyeceklerini açıkladılar.

İSTANBUL'DA BUGÜN

MÜZİK... İstanbul Devlet Opera ve Balesi'nin düzenlediği, Piyaniist Nathalie Mihalides'in Resitali. Saat: 19.00'da Atatürk Kültür Merkezi'nde.

SERGI... Avusturya Başkonsolosluğu Kültür Ofisi ile İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nin ortak çalışmaları sonucunda düzenlenen, "Kozmik Mekan Olarak Sahne" adlı Fotoğraf Sergisi, Güzel Sanatlar Akademisi Osman Hamdi Sergi Salonu'nda bugün sergilenmeye başladı. Seyit Ali Ak, Bahariye Akbank Sanat Galerisi'nde bugün, fotoğraf sergisini açtı.

SİNEMA. Balmumcu-İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi Sinema-TV Enstitüsü'nde - "Nazarin", Luis Bunuel. Saat: 16.00

Kültür Bakanlığı İstanbul Film Yapım ve Gösterim Merkezi "Sanat Forumu Olarak Dans" - Saat: 18.00.

Türk Sinematek Derneği - "Dostluk". Karl Otten ile Martin Lampel - Saat: 19.00

Sinema-TV Enstitüsü - Şehvet Kurbanları - Muhsin Ertugrul - Saat: 19.00

GÖSTERİ Atatürk Kültür Merkezi'nde - "Les 300 Dernieres" - Devlet Tiyatrosu ve Fransız Kültür Merkezi işbirliğince hazırlandı.

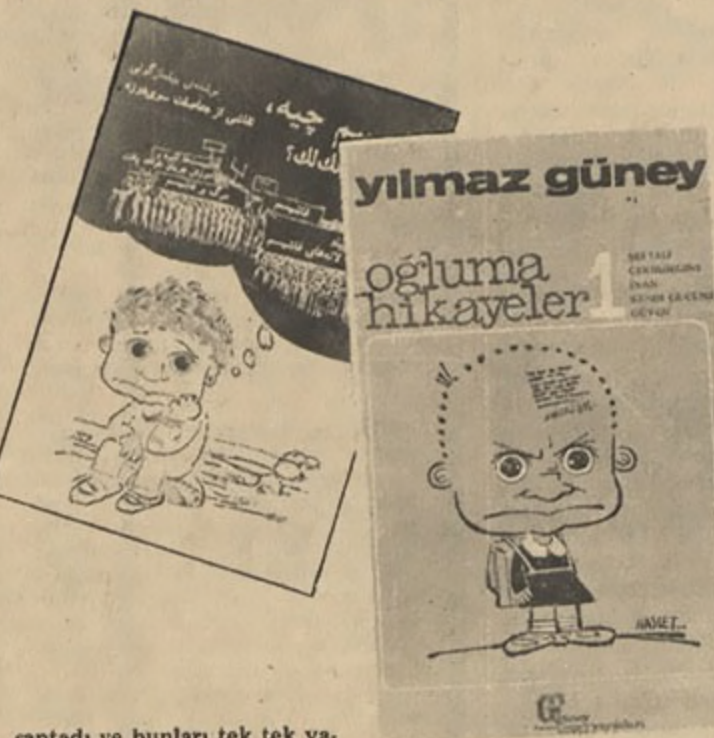
Yılmaz Güney'in "Oğluma Hikayeler'i
"Faşizm Nedir" ismiyle İran'da yayınlandı

DEVİRİMDEN SONRA İRAN'DA YAYINLANAN İLK TÜRK YAPITI BÖYLECE YILMAZ GÜNEY'İN "OĞLUMA HİKAYELER'i OLDU.

Bir süre önce Güney Yayınevi tarafından yayınlanan Oğluma Hikayeler Karikatürist Haslet Soyöz tarafından resimlenmişti.

İran'da Humeyni'nin yönetime gelmesinden sonra İran'da kurulan Edebiyatı Konseyi Şah tarafından bugüne kadar bastırılan edebiyat kitaplarını ortadan kaldırarak yerine yenilerini bastırdı.

Konsey SAVAK'ın bugüne kadar İran'da yayınlanmasını engellediği kitap ve yazarları

saptadı ve bunları tek tek yayın programına aldı.

Bu arada konsey tüm ülkelerin edebiyatını tarayarak ilerde İran'da yayınlanmasını gerekli yapıtları da belirledi. Bu cümleden olmak üzere Yılmaz Güney'in "Oğluma Hikayeler" isimli yapıtı "Fa-

şizm Nedir" başlığı altında farisçe olarak yayınlandı.

Devrimden sonra İran'da yayınlanan ilk Türk yapıtı böylece Yılmaz Güney'in "Oğluma Hikayeler'i oldu.

"OĞLUMA HİKAYELER'DEN BİR ÖYKÜ

Faşizm Nedir, kuş mu dur leylek midir?

Çocuk annesine sordu: "Anne dedi, "faşist nedir, faşist yuvalar nedir?" Anne, oğlunun bu sorusu karşısında durakladı. Çünkü sık sık bu sözcüğü televizyondan, radyodan, çevresindeki konuşmalardan duyduğunda, ne anlama geldiği hiç düşünmemişti. Nasıl cevap vereceğini bilemiyordu. Zaman kazanmak için oğluna soru:

"Nerden aklına geldi bu faşist, neden sordun?"

Çocuk dedi ki:

"Dün okuldan dönerken bir kalabalık toplanmıştı: Kızlar, erkekler vardı. Hep bir ağzadan bağmıyorlardı. Diyordular ki: "Kahrolsun faşistler faşist yuvalar diyorlardı. Faşist, bir kuş mudur anne, faşistin yuvası nasıl olur?"

Ne demeliydi, nasıl anlatmalıydı: İşi içinden çıkamıyordu. Çarşıya pazara çıkarken çeşitli kitle toplantılarının, kitle yürüyüşlerinin tanığı olmuştu "Kahrolsun Faşizm" sloganları kulaklarını çınlatmıştı.

Çocuk annesinin cevap arayışını sezinlemişti,

"Faşist kuş mudur, Leylek midir, nedir?" dedi.

Anne, cevap bulamamanın sıkıntısına düşmüştü.

"Babağın gelsin, ona sorulur" dedi, "o daha iyi anlatır..."

Kadın, günlük yaşamı içinde geçen bir yığın sözcüğün de anlamını bilemediğini düşündü. Örneğin sık sık duyduğu "emperyalizm", "sos-

yalizm" "komünizm" "anarşizm" ne demektir? Birçok sözcük gibi, bu sözlerin anlamına da hep kayıtsız kalmıştı.

Oğlunun sorusu onu sarımsı. Kaçarcasına mutfaka girdi. O'na karşı bir eziklik duyuyordu. Patates soyarken düşünüyordu:

Sokaklarda birşeyler oluyor...

Hergün üç-beş kişi öldürülüyor...

Hayat pahalılığı, artan bir hızla yükseliyor...

"N'oluyor böyle, hiç anlamıyorum ki" dedi kendine...

YILMAZ GÜNEY

mayınlar çiçek açmaz

- 9 -

MAYINLAR çiçek açmaz, hiç açmaz... Otlar su ister, yeşermesi, büyümesi dellenneşi için...

Mayının çevresinde çıkar bitkiler, yaşamasız, su almadığı için mayının altı, çevresinde biter otlar, yaşamasız, açık yeşil, sarımsı, sonra kurur bunlar, daire gibi... Diğer taraflar koyu yeşildir... Koyu yeşil arasında, açık yeşil, dairemsi otlar gördünüz mü, bilin ki burada mayın vardır, ama baharın! Yazları belolmaz! Çıkar mayın sonunda ortaya ayın ondördü gibi, ama kara!

Bu işin ustaları baharın başlarlar mayınları sökmeyle!

Gelirler, dolanırlar mayının yöresinde, beş on santim ötesinden başlarlar toprağı almaya, dikkatle. Fününin üzerinde bir ateşleme pimi vardır, o pimi dikkatle çekip çıkarırlar, işte bundan sonra mayın mayınlıktan çıkmıştır, kıyamaz cana, canlara!

Eşekler bilir eşekliğine karşın mayının nerede olduğunu, salarsın eşeği mayınlı tarlalara, basmaz eşek, bilir nerede olduğunu, ama insanoglu?

İnsanoglu eşeğin arkasına çalı çırpı bağlar, mayını patlatacak denli ağırlıkta! Salarlar fukara eşeği, o mayına basmaz ama, arkasındaki çalı çırpı, mayını patlatacak ağırlıktaki çalı çırpı gülmeler mayını, ipi uzunsu eşeğin kimi zaman yarayla kurtulur, ama çoğu kez, kuzgunlara, akbabalara, leş kargalarına, tilkilere, çakallara, bilimüm kurtlara kuşlara yem olur kısa sürede!

Eşek basmaz da insanoglu basar mayına...

Dikkatlice basarsın ve anlarsın mayına bastığını, zangırdamaya başlar bastığın ayağın, zangırdamaya başlar, ama ölüm tehlikesini atlattıktan bu, perende atacaksın, can havliyle atacaksın kendini, atacaksın ama fire vererek! Ya ayağın gidecektir ya da bacağın, dibinden! Ama yüzde doksan kurtuluşun vardır, fireye karşın, yüzde doksan!

Ve Suriye'de para eder koyun, paramız neşesiz olsa da, para eder, hem iyi para eder... Karşılığında, mermiydi, silahtı, kahveydi, çaydı gelir aynı yollar-dan! Arada mayınlar vardır ölüm kusan, karakollar vardır, çelik kuleler vardır, ölüm kusan, ama yine geçer, yine geçirilir, herşey çok para eder, ama herşey...

1953 yılında koyun başına 10 Türk lirası idi geçiş ücreti!

Şimdileri artık koyun başına değil, sürü başına biçiliyor geçiş, sürü başına!

Gecedir...

Karanlık, aysız, yıldızsız geceler seçilir...

Sonra tıpr tıprlar başlar...

Sürü düşmüştür yollara, silahlıların eşliğinde, gü-

venemezler yine de, silahlıdır gecirenlere...

Suriye topraklarına varır sürü!

"Öl-beş, kimi 'on' koyun vardır bizten tarafta...

İşaret geldi mi karşından ateş kusan silahlar, kurşuna dizilir koyunlar!

Sonra "takviye" gelir, pat küt üstüne!

"Müsademe olmuştur, geçtiler karşıya!"

Yaralı koyunlar debelenmektedir, ölenler yatmaktadır sessizce!

O beş bin koyun, dört buçuk saatte, "müsademe-li" geçti Suriye topraklarına... Savaş alanına dönmüştü mayınlı topraklar...

"Müsademesiz" olarak beş bin koyun, yarım saatte akıp gider Suriye topraklarına, tıpr tıpr, tıpr tıpr!

Olursa "müsademe" koyun korkudan bölünür, ayrılır koca sürü, bir oraya, bir buraya, kimi basar mayına, patlar mayın, o zaman daha bir kaçışma olur!

Candır, paradır... Dağlır sürü, sürüyü mü topla-rın, yoksa tependen yağmur gibi yağan izli mermiden mi kaçarsın? Her ikisi de önemlidir kaçakçılar için... Ölmeyeceksin, ölmeyeceksin ama sürüyü de fazla telef etmeden geçireceksin karşıya... Ne maldan olacaksın, ne de candan! Kaçakçının asıl gö-revi, asıl işlevi budur!

Beş bin koyun geçirilecek...

"Kaç silahlı?"

"on silahlı"

"Tamamdır, gericek!"

Böyle başlar iş...

Kimi kez sorar birisi silahlılardan:

"Anlaşmaldır?"

Cevap verilir:

"Anlaşmaldır... Anlaşmazsınız" gibilerine!

Koyunlara boya vurulmaya başlanır, morder, ala-dir, yeşildir, karadır...

"Mor sürüden yüz koyun ikinizin..."

"Ala sürüden yüz koyun ikinizin..."

"Kara sürüden yüz koyun ikinizin..."

Para böyle döner geçirciler arasında... Onlar sürü-den hisse alırlar, sorumluluklarını aldıkları sürüden, maviden, aladan, mordan, karadan... İki kişiye yüz koyun...

Karı yüzde yüz, kimi kez yüzde yirmidir... Piyasa ya göre!

Telefat verilirse geçirilirken, hissenden düşülür za-rarı ziyanı!

Seferde elli bin de kalır, altmış bin de... Geçiren başına!

Sonra Türkiye'de geçerli ne varsa, elbiseliktir, çaydır, kahvedir, cektettir, şudur budur denkle edilir... Ve de silah... Ve de mermi! Hele bunlar...

Denkler Suriye'de bir köyde depolanır, sıra dönüşe gelmiştir... Simsarlar, yani aracılar bu işte de vardır, giderler, pazarlıklar yapılır, anlaşma sağlanır bilmem kaç bin karşılığında, ya da sağlanmaz... Sağlanamazsa geçme zorlaşacaktır, canlar serilecektir mayınlı topraklara, ölü yaralı, askeriydi, siviliydi fark gözet-meksizin... Anlaşma, balya başına kesilir, yapılır. Yüzden başlar balya başı, bine kadar çıkar, içindeki mala göre!

Koyunun mevsimi kişindir, soğuklarda, o zaman iyi para eder koyun, orada yani Suriye toprakları-na...

Suriye'de bizim aşiretçilerin dokuduğu kara kıl cadırlar iyi para eder! Parça parça dokunur bunlar, sonra denklemler orada dikilmek üzere, bizim de bu malımız iyi para eder, koyundan gayri! Kilosu Su-riye parası onaltı liradır... Burada kilosunu kırk-beş liradan alır kaçakçı, Suriye'de de kilosunu bizim paramızla yüzelli lira tutar! Altıyüz yediyüz kılodur bir cadır.

"...Bi sefer yine koyun meselesinden... Bi sefer yine bizim bir arkadaş önde gidiy... Bakıyor, bi ta-

Beslersin, sağarsın... sonra bakarsın gidivermiş Suriye'ye!

Suriye
Topraklarında

nesi yatıyor! Kendi arkadaşı, yatıyor yanına mevzi-ye! Gece... Koyun geçti müsademesiz! Ne jandarma gördük ne bişey! Bu sallıyor yanındakini, kalk lan diyor, beriki kaldırıyor kafasını, diyor ne yapışın? Ulan o salladığın jandarmadır, gebertireceksin bizi, uyanmıyor jandarma velhasıl, o sanyormuş kendi arkadaş, gecedir ne bilsin? Usulca çıkıyorlar mevziden!

Kaçakçılar, gece geçerken üzerlerinde beyaz birşey bırakmazlar, sarılır mahramalar, karadır hepsi, geceye eş...

"Yine bi gün Suriye'ye koyun geçirmiştik, yor-gundum, televizyon seyrederken uyumuşum! Bak-tım bizim ağa, davullar çalıyor, böyle bir meydan, bizimki de oynuyor! Bilirsen, bizim oyunda otu-rup kalkarsın, dedim, ağa, sen yeni ameliyattan kalktın oynama böyle, zararı olur... Dedi, sen onu bırak saksana havaya birkaç mermi... Dedim valla mermi pahalıdır, dedi sen sık... Uyandım, ne davul var, ne zurna! Dedim valla bizimkine bişey olmuş-tur... Kalktım, arkadaşlara dedim ben Türkiye'ye geçiyorum... Dediler yavı Halep'e gidelim falan, yok dedim ben Türkiye'ye geçeceğim, şalla, yani şalla arapça zorla demektir, zorla emiriz olarak bu-rayı geçtim, silahı bir yere bırakmışım, silahsızdım, üstümde bir çaki bile yok, arkadaşın dükkanına git-tim, valla dediler GAZiantep'e gitmiştir, içim çiz et-ti, bilirsen o zaman ağam Antep'te hastanede yatı-yı. Gittim dayıma, dedim yavı ben rüyamda böyle bö-yle görmüşem, ağam nasıl? Demişti iyidir, yatıy. Bi daha anlattım rüyamı, bu sefer dedi, doğru gör-müşün, başın sağ olsun, ağam ölmüştür! Dünya başıma yıkıldı! Belediyeh hoprolörü bağırır, şu köyden şu oğlu şu Antep'te ölmüştür, dedim tuzak da olabilir, köye vardım o gece baskın yapıldı, ağamın cenazesi-ne yetişemedim böylelikle..."

"O" ve bir arkadaşı Suriye Çarşısı'nda geziyor-lar...

Yine koyun geçirmişlerdi el topraklarına, başka-larının "nam-ı hesabı" na!

"...Taksi yüzelli kuruş Suriye parası... Arkadaş dedi, ağabey ben şu parayı bozdurayım! Gitti...

"Daimi ayakabilann konclarını çekiyim... Ne-den, daha iyi koşarım diye baba. Ben de Suriye giyi-mi giyinmişem. Eşal mığal var başımda, lap diye başımdan düştü eşal! Bu beyaz mahrama üzerine giydigimiz eşal yani, benim başıma da tam uyumı, başım büyük olduğu için! Aldım yerden, ama Türk-çe küfür sallayarak, ananı avradını senin eşal gibi ba-şıma bela mı oldun, diyerek! Yeniden başıma geçir-iyordum, bi baktım koluma girdi bi tane, aman Al-lah, şöyle bi çekti, şu vaziyette koluna almış, dedim şu kolum burdan knıldı! Çekti böyle, veyl havi de-di, Arapça yani hüviyetinizi verin, ben dedim, hüvi-yet yoktur! Türk müsün? Dedim Türküm... Arapça konuşuyorum... O zaman, dedi, buyrun arabaya! Arabaya baktım, ticari hal pazarmdaydık, üzerinde hambal elbisesi! Orada hamballık yapıyor adam, neyse bindik arabaya, ben hala adamın polis oldu-ğunu anlamıyım, uzun fistan giymiş, kirl, başında ega-li çekik falan, kapıyı kitledi, güneş tepemde duriy-r, kibleyi, poyrazı şaşırdım! Bi evin önünde durdu, bi baktım indi zile bastı, açtılar, içerde beş on tane da-ha var, kimi kahve içiy, kimi çay! Onlar da sivil, beni görünce kahvesini, çayını, oyunu brakan geldi, dedim selamın aleyküm, o der nedir, bu der nedir bu? İzah ediy onlara, Türkür, şudur budur, pas-a-portsuzdur falan... Ben o zaman dedim, ayvayı ye-dik şimdi! Paçayı ele verdik! Tabii bizi buyrun falan ettiler, bi odaya kodular, koltuklar falan, bi koltuk var, buyrun dediler şöyle buyrun, yok mok dedim, muazzam bir koltuk, yok dediler buyrun şöyle buy-run! Koltuk ki kadife madife falan, lüks muazzam bi koltuk o biçim şey gibi, bi tanesi şöyle buyrun der gibi yaklaştı, gösterdi buraya otur gibilerine koltu-ğa oturdu, yorğun bi vaziyetinde de var, serbes bi vaziyette oturdum... Bu koltuk na ne yapsa? Ben oturdum daha, o koltuğun yaslanacak yerleri var, oralar birden kalktı şöyle tak tak şu kollarımı kavradı! Bu ayağımı da öyle sardı! Ondan sonra şööle rahat rahaaat falaka vaziyetini aldı! Ne ya-pıy, ne ediy, kıpırdıyorum ki çıkıym, nerde, kıpırda-dıkça sariy! Sikiy! Çıkıyaya çalışıyorum bir tanesi dedi latır habuy... Yani kıpırdama, oynama oynadık-ça seni sıkabilirine! Oynadıkça sikiy, taaa kabur-galarımı kırınca... Adam öyle dedi! Hiç kıpırda-mayacaksın! Öyle kaldım! Falaka vaziyetinde, kıpır-damadan, çünkü sikiy! Bunlar kapıyı çekip çıktılar"

"O" orada epey kaldı... Oynamıyordu...

Salt gözleri oynuyordu, yöreyi tarayıp, inceleyip! Şaşkındı...

Diyordu, "Lan bi bunu görmemişen, bu da geldi başına!"

Sonra, neden sonra kapı açıldı...

"Bi tanesi" girdi, iri yan, tıknazca... Başında eşal vardı, sarıktımsı yana doğru, küllanbey, kabadayı, eşalın sol köşesinde bir kuş vardı, "Kartal", işaret-li...

Türkçe seslendi: Meraba yegen!"

Cevap verdi "O": "Meraba!"

Baktı bi hoş, "Bizim bu halimiz nedir?" gibileri-ne!

Sonra?

YARIN
BU MAYINLAR KALDIRILMALIDIR

Bılır m'ola canı gibi sevdiği davasının sınırın Suriye'ye kaçırılacağını?

Çakmak

ISINANLAR

ÜŞÜYENLER

3 — ARASTIRMA İNCELEME SERVİSİ

1970 yılında 3 milyon 260 bin ton kömür yakılırken, bu değer 1975 yılında 4 milyon 350 bin ton olmuştur. Eger fuel-oil yerine kömür yakılmış olsaydı, 1970 yılında 1 milyon 460 bin ton, 1975 yılında da 4 milyon 170 bin ton linyit tüketilmiş olacaktı. Aynı şekilde, odun yerine linyit kömürü yakılmış olsaydı, 1970 yılında 12 milyon 820 bin ton, 1975 yılında da 24 milyon 560 bin ton kömür tüketilmiş olacaktı. Tezek ve tarım artıklarına gelince durum şöyle olacaktı: Yakılan milyonlarca ton tezek ve tarım artığı yerine kömür yakılmış olsaydı; 1970 yılında 7 milyon 740 bin ton, 1975'te de 8 milyon 260 bin ton linyit tüketilmiş olacaktı (14). Demek ki, Türkiye'de ısınma amacıyla yalnızca kömür yakılmış olsaydı, 1970 yılında 25 milyon 280 bin ton, 1975 yılında da 31 milyon 340 bin ton linyit yakılmış olacaktı. Bakıyoruz 1975 yılının toplam kömür üretimine, topu topu hepsi 6 milyon 205 bin tonu devlet işletmelerinden, 2 milyon 923 bin tonu da özel işletmelerden olmak üzere 9 milyon 128 bin ton (15)... Demek ki toplam kömür üretimi, 1975 yılında ihtiyacın ancak ve ancak üçte birini karşılayacak miktarda kalmış. Hem de ısınma insanının çok gerisinde kalan bir ısınma için...

di, bu eşitleme ile birlikte, yakıtların her birinin tüketilen toplam yakıt miktarı içindeki paylarını bulalım. 1970 yılında tüketilen toplam yakıt miktarı yüzde 6, odunun payı yüzde 55 ve tezek ile tarım artıklarının payı ise yüzde 30 olmuştur. Bu ne demektir? Bu, 1970 yılında tüketilen 100 ton yakıttan 13 tonunun kömür, 6 tonunun fuel-oil, 55 tonunun odun ve 30 tonunun da tezek ile tarım artıkları olduğunu gösterir. 1975 yılında ise tüketilen 100 ton yakıttan 14 tonu kömür, 13 tonu odun ve 26 tonu da tezek ve tarım artıkları olmuştur (16).

YAKACAK DERDİ, EMEKÇİLERİN DERTDİR

Bütün bu değerleri toparlayıp ve yoğunlaştırmak, Türkiye'de yakıt derdinin aslında kimlerin derdi olduğunu rahatlıkla görebiliriz. 1970 yılında Türkiye'de 100 kişiden 29'u kömür yakarak ısınmış. Bu 19 kişi tüketilen 100 ton kömürün 13 tonunu yakmış. 1975 yılına gelince, kömürle ısınan insan sayısının arttığını görüyoruz. 1975 yılında her 100 kişiden 29'u kömürle ısınmış. Ama bu 29 kişi tüketilen 100 ton kömürün ancak 14 tonunu tüketebilmiş. Beş yıl içinde kömürle ısınanların sayısı her

100 kişiden 19'dan 29'a çıkmasına rağmen, tüketilen kömürün miktarından yalnızca 1 ton artış olmuş. Yani 13 tondan 14 tona çıkmış kömürle ısınanların tükettiği kömür miktarı. Demek ki, 1970 yılına göre kömürle ısınanların sayısı 1975 yılında artmış olmakla birlikte, hemen hemen aynı miktarda kömür daha çok insan tarafından paylaşılmıştır. Daha çok insan daha az ısınmak zorunda kalmış.

İSTE İSINANLAR İSTE ÜŞÜYENLER

Yalnızca kömür ve fuel-oil ile ısınanlar arasında yapılabilecek bir karşılaştırma bile, Türkiye'deki ısınma dengesizliğini göstermeye yetecektir. Eğer her iki kesim de kömürle ısınsaydı, 1975 yılında her yüz kişide kömürle ısınan 29 kişi, 100 ton kömürün 14 tonunu fuel-oil ile ısınan 4 kişi ise 100 ton kömürün 13 tonunu tüketebilirlerdi. Bir yandan 29 kişi 14 ton kömür tüketirken, diğer yanda 4 kişi 13 ton kömür (fuel-oil eşdeğeri) tüketmektedir. İşte, ısınmada dengesizlik. İşte, ısınanlar. Ve işte üşüyenler.

Ote yandan odun ile ısınanların sayısında 5 yıl içinde bir azalma olduğunu görüyoruz. 1970 yılında odun ile ısınanların sayısı 55'e düşmüştü. Eger odun ile ısınanlar kömür yakmış olsalardı, 1970 yılında 51 ton, 1975 yılında ise 47 ton kömür tüketmiş olacaktı. Demek ki, odun ile ısınanların hem sayısı düşmüş, hem de tükettikleri odun miktarı düşmüştü. Ama, hâlâ Türkiye'de her 100 kişiden 55'i, yani nüfusun yarısından fazlası odun ile ısınmak zorunda kalmaktadır. Budur önemli olan. Budur anlatmaya çalıştığımız.

Tezek ve tarım artıkları yakan nüfusta da beş yıllık bir süre içinde belirgin bir azalma görülmektedir. 1970 yılında her 100 kişiden 16'sı tezek ve tarım artıkları ile ısınrken, bu sayı 1975 yılında 12'ye düşmüştü. Eger tezek ve tarım artıkları

KABACA DİYEBİLİRİZ Kİ, ODUN VE TEZEK KIRSAL KESİMİN KÖYLÜLÜĞÜN YAKITIDIR. FUEL-OİL VE KÖMÜR DE KENTLERİN YAKITIDIR. BİR YANDAN YETERSİZ ÜRETİM ÖTE YANDAN NÜFUS ARTIŞI VE KÖYDEN KENTE GÖÇ, KENTLERDEKİ YAKIT DERTİNİN HER GEÇEN YIL DAHA DA BÜYÜMESİNİN NEDENLERİ ARASINDIR.

yakanlar, kömür yakmış olsalardı, 1970 yılında 30 ton, 1975 yılında da 26 ton kömür tüketmiş olacaktı.

ARTAN NÜFUS, KÖYDEN KENTE GÖÇ VE BÜYÜYEN İSINMA DERTİ

İmdi bir toparlama daha yapalım ve yeniden yoğunlaştırmaya çalışalım sayısal verileri. Açıkça görülmektedir ki, beş yıllık bir süreçte kömür ve fuel-oil ile ısınanların sayısı artmış. 1970 yılında 100'e 21 iken, beş yılın ardından yüzde 33 olmuştur. Buna karşılık, odun ve tarım artıkları ile ısınanların sayısı 1970 yılında 79 iken, 1975'te 67'e düşmüştü. Bunun anlamı nedir? Bunun anlamı bir yarıya la köyden kente göçtür. Köyden kente göçle birlikte, eskiden tezek ile, odun ile ısınan nü-

fusun göç eden kısmı, artık kentlerde tezek ve odun yakamaz olmaktadır. Bu gerçek, yakıt derdinin, gelecek yıllar içinde daha çok artacağı yolundaki savımızı kanıtlamıyor mu? Daha doğrusu, bu gerçek, savımızı doğrulayan kanıtlardan biri değil mi?

Köyden kente göç deyip geçmeyin ve gelin hep birlikte bakalım bu göçün ölçüsü nedir? 1970 yılında Türkiye'nin nüfusu 35 milyon 605 bin iken, 1975 yılında nüfus 40 milyon 347 bin olmuştur. 1970 yılında il ve ilçelerde yaşayan nüfus 13 milyon 691 bin iken, bu nüfus 1975'te 16 milyon 869 bin olmuştur.

yakıt derdinin, temel nedeni yeterli yakıtın üretilmemesidir.

İNSANCA İSINMAK NE DEMEKTR?

İnsanca ısınması için bir insanın bir yılda yakmak zorunda olduğu yakıt miktarı ne kadardır? Kuşkusuz bu soruya bir tek sayısal veri ile bir tek değerle yanıt vermek mümkün değildir.

Birincisi, bir ülkenin içinde bulunduğu iklim kuşağına göre, bu miktar değişir. Örneğin farklı iklim kuşaklarında yer alan İsvet ve Türkiye'yi ele alalım. İsvet kış aylarının şiddetli ve uzun olduğu bir iklim kuşağındadır. Türkiye ise İsvet'e oranla daha yumuşak bir iklim kuşağına yer almaktadır. Doğaldır ki, kişi başına yılda tüketilecek yakıt miktarları farklı olacaktır.

İkincisi, bir ülkenin her bölgesi aynı iklim kuşağına yer almayabilir ve bu nedenle de kişi başına tüketilecek yakıt miktarı bölgeden bölgeye değişebilir. Örneğin Doğu Anadolu için bu miktar, Akdeniz Bölgesi'ndeki miktardan büyüktür.

Yirminci Yüzyılın son çeyreğinde doğan çocuklarımızın utancı kime ait?

Yalnız bu kadar mı? Hayır!... İnsanca ısınmada ölçü nedir? Sıcaklığın kaç derece olması gerekir? Bu soruya bilim adamlarının verdiği cevap, 20 derecedir. İnsanoglu, sıcaklık 20 C (yirmi derece) olduğunda, üşmez. İnsanca ısınyor sayılır. Bu da, bir insanın bir yılda tüketilecek yakıt miktarının hesaplanmasında önemli bir etken-

Dördüncüsü, bir insanın bir yılda tüketilecek yakıt miktarının hesaplanmasında, insanın yalnız başına değil bir aile içinde ele alınması gerektirir. Bu miktar hesaplanmasında, Türkiye için bir aileyi beş kişi olarak (ortalama olarak) kabul etmek ölçülü olacaktır. Beşincisi, konutun biçimi de tüketilecek yakıt miktarının belirlenmesinde önemlidir. Bir gecekondulu ile bir apartmandaki miktarlar farklı olacaktır. Gecekondu yakıt miktarı, apartmandaki insanlara göre daha fazladır. Çünkü, gecekonduda ısı kaybı daha çoktur.

Son olarak altıncısı, yakıtın yakıldığı aracı (sistemin ya da duzenin) yakıt miktarının artmasında ya da azalmasında önemli olduğu açıktır. Bir apart-

manda birtek kazanda tüketilen yakıtın ısıtıldığı insan sayısı ile bir gecekondulu mahallesinde aynı sayıda insanı ısıtmak için tüketilen yakıt miktarı farklıdır. Gecekondulu mahallesinde, her aile kendi sobası ile ısınrken, yüzlerce sobadan doğan ısı kaybı, önemli miktarlara ulaşır. Oysa apartmanda birtek kazan ısıtır tüm apartmanda oturanları ve ısı kaybı da sınırlı olur.

İşte tüm bu önemli noktalar gözönüne alınarak bilim adamlarınca yapılan hesaplara göre, Türkiye'de bir kişinin ısınma için tüketilecek yakıt miktarı 710 kg (yedi yüz on kilogram) olarak belirlenmiştir. Bu miktar, 1970 yılında 710 kg (yedi yüz on kilogram) olarak belirlenmiştir. Bu miktar, 1975 yılında 710 kg (yedi yüz on kilogram) olarak belirlenmiştir.

TÜRKİYE'DE KİŞİ BAŞINA DÜŞEN YAKIT MİKTARI

Türkiye'de tüketilen yakıt miktarı nedir? 1970 yılında Türkiye'de kişi başına tüketilen yakıt miktarı 710 Kg olmuştur. 1975 yılında ise, bu miktar 777 kg'a yükselmiştir. (20) Tam bu noktada önemli bulduğumuz bir gerçeği belirtmek isteriz. İlk bakışta, bilim adamlarınca bulunan,

insanca ısınmanın gerek tirdiği en az yakıt miktarı (70 kg) ile, tüketilen yakıt miktarı (777 kg) arasında pek öyle büyük bir farkın olmadığı görülmektedir. Böylece, kişi başına düşen yakıt miktarı da taşır. Ne var ki, bilim adamlarınca hesaplanan 970 kg'lık miktar, olağan ısınma koşullarında gerekli olan en az yakıt miktarıdır. Oysa 1975 yılı için tüketilen kişi başına kömür miktarı (777 kg) son derece elverişsiz ısınma koşullarında tüketilmektedir. Açıkça ki, tüketilen yakıt, elverişsiz ısınma koşullarından ötürü, olağanın çok altında ısı verir.

Ote yandan, 777 kg'lık miktarın ortalama bir değer olduğu unutulmamalıdır. Bu değer, yakıtın yakıldığı farklı binaların ortalamasıdır. Örneğin kömürle ısınanlar için bu miktar başkadır, fuel-oil ile ısınanlar için başkadır. Şimdi yine tüm yakıt türlerini kömüre (linyit)

eşitleyerek, bir kez daha üşüyenleri ve ısınanları yakından görelim.

1970 yılında kömürle ısınanların her biri 475 kg kömür tüketmiş. Bu miktar 1975 yılında 371 kg'a düşmüştür. Demek ki kömürle ısınanlar, aradan geçen beş yıl içinde daha az kömür tüketerek ısınmak zorunda kalmışlardır. Fuel-oil ya da kömürle ısınanların tüketilen miktarın arttığını görüyoruz. 1970 yılında kişi başına tüketilen fuel-oil miktarı, 2224 kg linyite eşdeğer iken, bu miktar 1975 yılında 2724 kg'a yükselmiştir. 1970 yılında odun ve tezekle ısınanların her biri 732 kg kömüre eşdeğer miktarda odun ve tezek tüketmişlerdir. Bu miktar 1975 yılında 843 kg'a yükselmiştir.

Yarın: Yakıtsız bölgeler...yoksul bölgelerdir...

- (14) "Konutlarda Enerji Kullanımı..."
- (15) "Genel Enerji Durumu ve Teshin Kömürünün Satış ve Dağıtımının Organizasyonu", DPT, Ankara 1977, S.1.
- (16) "Konutlarda Enerji Kullanımı..."
- (17) "Konutlarda Enerji Kullanımı..."
- (18) "Türkiye İstatistik Yılı - 1977", D.J.E., Ankara 1977 Yay. No. 825, S.30, Tablo No.22
- (19) "Konutlarda Enerji Kullanımı..."
- (20) "Konutlarda Enerji Kullanımı..."

ÇOCUK GAZETESİ

KIT AKILLI KARGA

EZOP'TAN BİR ÖYKÜ Çeviren Tark DURSUN K.

Hırsız karga evin birinden bir punduna getirip et çalmış, kanat vurup ormanın yolunu tutmuş; bir ağaç dalına konmuş. Dalın altından geçen bir tilki, ağzında etle kargayı görünce: "Dur sen..." demiş. "Ben sana bir oyun edeyim de, ağzından o eti alayım, afiyetle kendim yiyeyim..."

Böyle demiş, başını kaldırıp kargaya seslenmiş:

"Ey koca karga! Sen kuşların en yavuzunu, en yamanısını. Bir de sesin olsaydı, hepsine sen baş olurdun..."

Karga, tilkinin övgüsünden bir gönenmiş, bir gönenmiş! Sesi mi noksanmış? Hah hah hay! Tilki demek hiç sesini dinlememiş onun, öyle mi?

Ağzını kapayan eti atmış, başlamış gak gak ötmeye. O öte dursun kurnaz tilki hemen atılıp eti kapmış, bir lokmada yutup karnına indirmiş. Sonra kıs kıs gülererek:

"Ey koca karga!..." demiş. "Sen de yavuzsun, sesin de, ama kuşlara baş olman için aklın kat, aklın!..."

Aklsız kişiler aklsızlıklarını saklamak zorundadırlar. Fakat ne kadar saklasalar bir akıllı kişi çıkar, akılsızlığını yüzüne vurur.

BRECHT ALFABESİ

Resimleyen: Nural BİRDEN

Hindenburg kötü bir generaldi. Girdiği her savaşta kötü bitti. Almanlar bu kez de şeytanı Başkan yapalım dedi.

Hindenburg, 1. Dünya Savaşında Alman ordusunu yöneten Alman generali. Daha sonraları Alman Cumhurbaşkanı olarak seçildi. Ve 1933'te Hitler'i Başbakan olarak atadı ve onun iktidara geçmesini sağladı.

TV'de BUGÜN

19.00	HABERLER
19.05	GOK KUŞAĞI
20.00	HABERLER
20.35	UYKUDAN ÖNCE
20.50	SAZ ESERLERİ
21.25	ÖLOMO YAŞAYAN KENT
22.15	TELEVİZYONCULAR
22.55	BALE
23.20	HABERLER

Programda, Türk sanatının önde gelen merkezlerinden biri olan "AHLAT" tanıtılıyor. Orta Asya'dan Anadolu'ya gelen Türk Oymakları önce burada konaklamış, buradan hareketle Anadolu'yu Türkleştirmişti. AHLAT'taki mimari eserler daha çok Selçuklu damgasını taşırlar.